

EMLÉKFÜZET

A MAGÁNTISZTVISELŐK
ORSZÁGOS NYUGDÍJEGYESÜLETE

ALAPÍTÁSÁNAK

HUSZADIK ÉVFORDULÓJÁRA

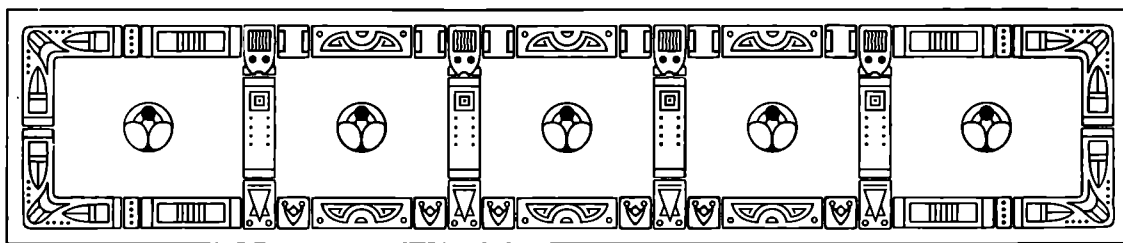
1893–1913

KIADJA A MAGÁNTISZTVISELŐK
ORSZÁGOS NYUGDÍJEGYESÜLETE

AZ ATHENAEUM IRODALMI ÉS
NYOMDAI R.-TÁRS. NYOMÁSA.

HÚSZ ESZTENDŐ.

ÍRTA: KREUTZER LIPÓT DR.

Ünnepi állomáshoz jutott el az idén a mi Egyesületünk, a Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyesülete, és amikor beszámolunk az elmúlt esztendő munkásságáról és eredményeiről, megindultan jegyezzük föl, de örömmel is, de büszkén is, hogy a M. O. Ny. E.-nek immár húsz-esztendős multja van. Két évtizeddel ezelőtt raktuk le — hadd mondjuk meg mindjárt — szilárd és megdönthetetlen pillérekre az Egyesületnek a talapzatát és az Egyesület húszesztendősi fennállásának nyomjelzői: a szünetlen fejlődés, a gyarapodás évről évre, anyagiakban és erkölcsiekben egyaránt.

A huszadik év jelentése megmondja, hogy hány ezer tagja van és hogy 12 millió koronánál nagyobb a vagyona a Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyesületének, amelynek az alapját néhány lelkes magántisztviselő vetette meg, hogy az Egyesület megoldja a maga módján azt a jelentős problémát, amelyet a magántisztviselők nyugdíj-ügyének a nevéen ismerünk.

Volt már kísérlet, 1893 előtt is, a kereskedelmi alkalmazottak nyugdíjkérdésével kapcsolatosan, az a *Pesti Kereskedelmi Nyugdíj- és Betegápoló Egyesület* foglalkozott vele, amelyet 1845-ben alapított Kanitz Manó pesti kereskedő. Ebben az egyesületben együtt volt a betegsegítőpénztár és a nyugdíjpénztár, 1853-ban különvált a két intézmény, a betegsegítőpénztár az idők során hatalmas intézménnyé fejlődött, a mai Ferenc József kereskedelmi kórházzá, a nyugdíjpénztár néhány évtizeden által tengődött és a tagjai kellő kielégítésével feloszlott 1893-ban.

Ez az esztendő, az 1893-as év korszakos jelentőségű a magyar magántisztviselők életében. Már az előttejáró, az 1892-es év, a nagynevezetességű magántisztviselőmozgalmak esztendeje. Új hangok szálltak ki a magyar magánhivatalokból, panaszok szálltak föl a mélységből: a magánhivatalokban hosszú a munkaidő, a magántisztviselőnek siralmasan kicsiny a fizetése, a szerződő szabadságnak érzi ezer nyomorúságát, vasárnapi munkaszünete nincs, rendszeres szabadság nem jár ki neki, jogi helyzete

GULÁCSY DEZSŐ.

GRÓF TELEKI GÉZA.

WEISS BERTHOLD.

AZ EGYESÜLET ELNÖKSÉGE 1894—1896-BAN.

rendezetlen, a jelene bizonytalan, a jövője sivár, ha évtizedeken át kemény munkát végzett és megrokkban ebben a munkában, nincs kihez fordulnia, alamizsnára szorul, kegyelemkenyérre, kivert emberré lesz abban az időben, amikor nyugodalmas öregség, gondtalan élet jut a más hivatásbelieknek.

Az akkori budapesti napilapok, főként a Pesti Napló, igen érdekesen tükrözik vissza ezeket a magántisztviselő-mozgalmakat. A magyar magántisztviselők felismerték a maguk osztályhelyzetét: ráeszméltek arra a valóságra, hogy a magánalkalmazottnak a hivatása nem átmeneti pálya, hanem állandó élethivatás, amelynek meg kell hogy szerezzék az erősségeit.

A komoly szervezkedésre ekkor gondoltak először a magyar magántisztviselők. És a szervezkedő törekvésekbe beleszólt, beleharsant az a nagynevezetességű indítvány, hogy az első tennivaló: a magántisztviselők nyugdíjpénztárának a megteremtése.

Az indítvány az Első Bécsi Biztosító Társaság egyik hivatali szobájából indult ki, *Meisl Gusztáv* tette meg, aki akkoron tisztviselője volt ennek a biztosítótársaságnak. Az indítvány nemcsak Budapesten, hanem szerte az országban erős visszahangzást keltett és a magyar magántisztviselők, a budapestiek és vidékiek egyaránt, napról napra nagyobb számmal jelentkeztek, érdeklődéssel, helyesléssel, sürgetéssel, lelkeséggel, hogy a roppant jelentőségű terv megvalósuljon.

Most is, jó darabon még, csupán a napilapok hasábjain találkoztak a magántisztviselők, akiket egybeforrasztott a nagyfontosságú terv: a nyugdíjpénztár, a nyugdíj-egyesület megalapításának a terve. De csakhamar bizottság alakult, ez egyszer: komoly bizottság, amely a kezdet munkáját látta el. Milyen megható olvasnunk — a magunk ifjúságát látjuk viszont benne —, hogy az előkészítőbizottság 1893 január 28-ig kéri a bejelentéseket *Meisl Gusztáv* címére, Erzsébet-tér 9. szám alá. Azután pedig, hogy az előkészítőbizottság 1893 január 31-én végérvényesen megalakult az akkori Reutter-kávéház elsőemeleti termeiben, Budapestről 66, a vidékről 34, együttesen száz tagja volt ennek a bizottságnak, amelynek számos tagja egybetalálkozott napról napra az esti órákban, a nappal kemény munkája után, hogy alapos nekilendüléssel, szigorú számvetéssel, a főváros meg a vidék magánalkalmazottainak a mozgósításával megvalósítsák a szépséges tervet: a magántisztviselők komoly nyugdíjintézményének a megteremtését.

Ugyanebben az időben a budapesti nagy lapok egyre-másra közölték a buzdító cikkeket a nyugdíjintézmény megalapításáról. A Pesti Napló január 19-én nyomtatékosan szükségesnek mondja a betegsegítőpénztár és a nyugdíjpénztár sürgős megalakítását. A Budapesti Hírlap január 22-iki cikkében a magántisztviselő-mozgalom legfőbb momentumának látja a készülődést a nyugdíjszervezet megoldására. A napilapok majdnem valamennyi cikkükben, amiket erről a kérdéstről írnak, elhibázott intézményeknek látják a vállalati nyugdíjpénztárakat, amelyeket kellőképpen senki nem ellenőriz és amelyek súlyos lekötöttséget jelentenek a magántisztviselő-osztálynak. Az akkori budapesti nagy lapok: a Pesti Hírlap, a Magyarország, a Magyar Hírlap és a német nyelven megjelenő újságok: a Pester Lloyd, a Neues Pester Journal és a vidéki lapok is, egytől-

Hummer Nándor.

bajmoki Vajda Imre.

Popper István.

monori Kovács Gyula dr.

Az Egyesület igazgatósága 1894—1896-ban.

egyig nagy rokonérzéssel foglalkoztak a magántisztviselő-mozgalmakkal. A budapesti lapokra, de a vidéki lapokra is úgy kell, hogy meleg hálával gondoljon ezért az értékes támogatásért a magántisztviselők osztálya.

A százas bizottság, amelynek Meisl Gusztáv volt az elnöke és amely mozgó és mozgató valósága volt a magántisztviselő-forrongásnak, elszántsággal, lelkeséggel és hozzáértéssel látott a nagyszabású munkához. Már az első összejövételére írásban bejelentették csatlakozásukat kereskedőcégek, iparvállalatok, mindennemű részvénytársaságok tisztviselői.

Amíg a fővárosban hetenkint kétszer — kedden és pénteken — tartotta rendszeres üléseit a százas bizottság, az ő buzdítására megmozdultak a magántisztviselők mindenfelé az országban, bizottságok keletkeztek Arad, Eger, Esztergom, Fiume, Győr, Kolozsvár, Losoncz, Nagykanizsa, Nagyvárad, Szabadka, Szolnok, Szombathely városában és másutt is: szerte az országban megmozdul a magántisztviselők társadalma és érdeklődésével odafordul a nagy probléma, a magántisztviselők nyugdíjkérdésének a megoldása felé.

A budapesti úttörők nem nézték társas szórakozásnak a hetenkint kétszer ismétlődő összejövételt, nem játszottak bizottságosdit, hanem a vidék magántisztviselőivel szünetlenül érintkezve, a mozgalom iránt az érdeklődést országosan fölkelte, körlevelet szerkesztettek, amelyet aláírt számos kiválósága a magyar közéletnek. A körlevélnek hadd közöljük itt ezt a részletét:

... sokan a társadalom különféle osztályai közül saját erejükből biztosították maguknak a nyugalmas aggkort nyugdíjalap létesítésével. Csak a magántisztviselők késtek eddig. Midőn most mozgalom indult meg, mely a magántisztviselők számára is nyugdíjalapot akar teremteni, nincs kétség benne, hogy ennek az osztálynak valamennyi tagja örömmel fogja az eszmét fölkarolni és megvalósításához tehetsége szerint hozzájárulni . . .

Löwenstein Arnold.

Meisl Gusztáv.

Horvát Lajos.

Lesch György.

Az Egyesület igazgatósága 1894—1896-ban.

Úgy gondoljuk, érdekelni fogja Egyesületünk tagjait és barátait, ha ennek a szervezkedésre buzdító körlevélnek ideiktatjuk az aláíróit, akik közül — sajnos — azóta sokan elköltöztek erről a földről. Az aláíróknak ez a névsora: *ifjabb Ábrányi Kornél*, országos képviselő; *Adler Károly*, gyárigazgató; *Bobula János*, országos képviselő; *Brázay Kálmán*, nagykereskedő; *Burchard-Bélaváry Konrád*, főrendiházi tag; *Csávolszky Lajos*, országos képviselő; *Emich Gusztáv*, vezérigazgató; *Falk Miksa dr.*, országos képviselő; *Iovag Falk Zsigmond*, nyomdaigazgató; *Gulácsy Dezső*, országos képviselő; *Herz Zsigmond*, bányaigazgató; *Horváth Gyula*, országos képviselő; *báró Kochmeister Frigyes*, főrendiházi tag (aki a Budapesti Áru- és Értéktőzsde tanácsa nevében írta alá a körlevelet); *megyeri Krausz Lajos*, nagyiparos; *Kabos Ferenc*, országos képviselő; *Matlekovits Sándor*, v. b. t. t.; *Nedeczky János*, országos képviselő; *Neményi Ambrus*, országos képviselő; *Óváry Ferenc dr.*, országos képviselő; *Popper István*, részvénytársasági igazgató; *Ráth Károly*, kamarai alelnök; *Sporzon Ernő*, országos képviselő; *Weiss Berthold és Manfréd*, gyárosok és *gróf Zichy Jenő*, országos képviselő.

Amint e névsorból kitűnik, amelyben főrendiházi tagok vannak és országgyűlési képviselők, amelyben ott van a budapesti kamara alelnöke és a tőzsde elnöke, amelyben helyet foglal a közgazdasági életnek számos vezető embere, a magántisztviselők mozgalmát, főként pedig a nyugdíjegyesület megalakítására vonatkozó törekvést első szárnyalásaiban is melegen fölkarolta sok olyan embere a magyar közéletnek, akiknek elsőrendű a vezetőszerpük.

Írások vitték szét a hírt, hogy a magántisztviselők első kötelessége maguk iránt a nyugdíjintézmény megalkotása. És különböző összejöveteleken, Budapesten is, a vidéken is, szózatok beszédek hangzottak el, amelyek mind a nyugdíjszervezet megalkotásának a szükségét fejtegették. A százas bizottság pedig már a legelső alkalmon, amint együtt volt, az alapszabálytervezet megszerkesztését vallotta a legsürgősebb feladatnak, az alapszabályok megszerkesztését matematikus bevonásával: a mai Nyugdíj-

Az Egyesület háza : V., Bányai-utca 5. szám.

egyesület alapítóit az a hitvallás irányította mindjárt a munkásságuk legelején, hogy a magántisztviselő osztály nyugdíjkérdését csak az olyan egyesülettel lehet megoldaniok, amelynek a matematika teremti meg a sziklaszilárd alapjait.

Akik ezt a füzetet forgatják, magántisztviselői ennek az országnak, lássák meg mindenfelé, hogy a mi Nyugdíjegyesületünk megalapítói modern emberek voltak, akik tudták, hogy az olyan intézmény, amely híján van a reális számításoknak, homokra épített semmiség, — akik tapasztalásaik rendjén megfigyelték, hogy az olyan nyugdíjpénztárak összeomlanak, amelyeknek nem a matematika az építőmesterük. A mi Nyugdíjegyesületünk első munkásai, amikor elhatározták az alapszabálytervezet meg-
szerkesztését, a díjak és a járandóságok megállapítását, a budapesti kereskedelmi aka-

Az Egyesület háza : VII., Rákóczi-út 78. szám.

démiának már akkor is igen jóhírű és nagytehetségű professzorára, Bogyó Samu tanárra bízta, aki a maga kiváló tudását önzéstelenül, igazi lelkesedéssel mozgósította ennek az ügynek, a magántisztviselők annyira nevezetes ügyének a szolgálatára.

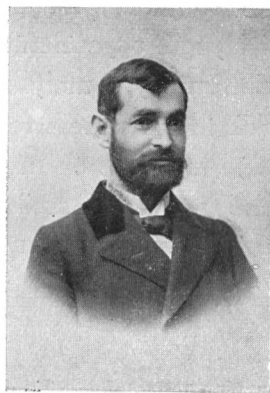
A matematika, a reális számítások: ezek a hasznos génuszok állottak ott a mi Nyugdíjegyesületünk megszületésekor. A nyugdíjbiztosítás matematika nélkül homokra épített reménység és az olyan nyugdíjpénztárak, amelyeknek a szervezetét nem a matematika tartja össze, keserves csalódást jelentenek a tagjaiknak, az ígéretek meg-
hiusulását, a remények összeomlását jelentik abban az időpontban, amikor elkövetkeznék a szolgáltatások korszaka.

Petrik Géza.

Révész Adolf.

Szekula Hugó.

újpesti Wolfner Tivadar.

Az Egyesület igazgatósága 1894—1896-ban.

A mi szakemberünk, Bogyó Samu professzor, aki odatartozik a Nyugdíjegyesület megalapítói közé, megmondotta, amikor az első tervezetet szerkesztette, hogy senki ne sokallja, amit be kell fizetnie. A matematika parancsol, mert csak a matematika lát a jövőbe. Aki neki engedelmeskedik, a jövőt nyugodtan várhatja meg, mert azok az ígéretek, amelyeknek megbízható számítás az alapjuk, a jövőben szépséges valóságokká válnak. A reális számítások, amelyeket ennek a Nyugdíjegyesületnek az úttörő és alapvető munkásai mindjárt az első téglalakerakáskor annyira fontosnak láttak, változatlanul megmaradtak irányító elvnek a mi Egyesületünk fejlődése során. Az alapszabályok mindenik módosításának munkájában azóta Bogyó professzort, az Egyesület állandó matematikusát, más kiváló szakférfiak is támogatták. És a kereskedelmi mérlegen kívül, amelyet évenként készítünk, ugyancsak évről évre megszerkeszti a matematikai mérleget Bogyó tanár: évről évre megvan a meggyőződésünk és megnyugvásunk, hogy az Egyesületnek az alapszabályokban kifejezett kötelezettségeivel szemben megvan a matematika mérlegéből visszatükröződő kifogástalan teljesítő-képessége.

... Hogy visszatérjünk az 1893-as év eseményeire, hadd jegyezzük fel, hogy az alapszabálytervezet, amint elkészült, elment a vidékre mindenfelé az akkor már meglevő bizottságokhoz és hogy a vidékiek közül a győriek vitatták meg elsőnek az alapszabálytervezetet. A budapesti bizottságnak néhány buzgó magántisztviselővel egyetemben, amint említettük, Meisl Gusztáv volt a vezetőembere. A társai az alapvetés munkájában Budapesten: *Adler Károly, Bogyó Samu, Buchwald Sándor, Csányi János, Fehér Gyula, Fekete Ernő, Freund Sándor, Friedmann Miklós, Gerő Mór, Grosz Arthur, Gulácsy Dezső, Hajnal Mihály, Hirschl-Horváth Lajos, Hofbaue. Lajos, Karsai Samu, Kertész Vilmos, Klimkovits Elemér, Kondor Alfréd, Korponay Bertalan, Kreutzer Lipót, Lager Samu, Lesch György, Löwenstein Arnold, Meisl Róbert, Nagy Andor, Petrik Géza, Réthy Ferenc, Rosenthal Gyula, Rothfeld Richard, Rottenberg Jenő, Rózsa Mihály, Szabady Béla, Szekula Ákos, Szekula Hugó, Szurány*

Vuk Lajos.

boesári Frankl József.

budai Goldberger Berthold.

királdi Herz Zsigmond.

Az Egyesület igazgatósága 1894—1896-ban.

Jakab, Teichner Arnold, Urhegyi Ernő, Vermes Zsigmond, Vogel-Vágó Jakab és Weiss Berthold és a vidéken az ügy mozgatói között ott látjuk — a harcosok első sorában — a losonczy Gärtner Henrik dr.-t, aki mindazóta vezetőembere a magántisztviselők mozgalmainak.

A budapesti bizottságnak politikus-támogatója is akadt Gulácsy Dezső országos képviselő személyében, aki 1893 február 5-én a parlamentben felszólalt a magántisztviselők érdekében.

Az első magyar politikus, aki észreveszi a magántisztviselők társadalmi osztályát! Beszédéből, amely örökké nevezetes dokumentuma a magyar magántisztviselők mozgalmának, itt közöljük ezt a részletet:

... A kereskedelmi magánhivatalnokok sorsáról akkor, midőn a közhivatalnokok tisztességes társadalmi állást foglalnak el, gondoskodva nincs. A magánhivatalnokok tisztán a hivatalt adó akaratának és önkényének vannak alárendelve, az ő idejüket, tehetőségük felhasználását semmi törvény nem szabályozza, a hivatalt-adók akaratát semmi törvény sem korlátozza és *ami földolog, a magánhivatalnok ki van téve annak, hogy mint a citrom kicsavartatik, eldobatik és életpályája nincs biztosítva.* Nem mondom, nem is kívánom, hogy a kereskedelmi tárca a magánhivatalnokok nyugdíjazására bizonyos összeget vegyen fel, hanem igenis kérem és helyesnek találnám, hogy a magánhivatalnokok ezirányú mozgalma a kereskedelmi tárca részéről méltányoltatnék, figyelemmel kísértetnék és támogatattatnék . . .

Adler Károly,
az igazgatóság tagja 1894-96-ban.

Karsai Samu.

Frey Gusztáv.

Kéri Jenő.

Rózsa Mihály.

Teichner Arnold.

Az Egyesület felügyelő-bizottsága 1894—1896-ban.

A törvényhozás figyelmét a mozgalom ilyenképpen alaposan felköltötte és 1893 február 7-én küldöttség kereste föl Lukács Béla akkori kereskedelmi minisztert, hogy újra rátereljék a kormányzó hatalom figyelmét a nagy ügyre, a magántisztviselők nyugdíjkérdésére. A küldöttséget Meisl Gusztáv és Kondor Alfréd vezették, Meisl mint a bizottság elnöke, Kondor pedig mint főtitkára, és Kondor Alfréd beszédében, amelyet a miniszterhez intézett, rámutatott a mozgalomra, amellyel a magántisztviselők heizetüket akarják megjavítani és ezt a célt elsősorban nyugdíjalap megteremtésével vélik elérhetőnek.

A miniszter részletesen felelt a küldöttség beszédére, válaszából ezt a részletet adjuk közre:

... mint a társadalom oly tényezőinek, kik szellemi munkásságukkal nagy szolgálatokat tesznek a hazai kereskedelemnek és iparnak: a magántisztviselőknek a törekvését nyugdíjintézet létesítésére nagyon helyeslem ...

A miniszter ugyanakkor a mozgalomnak anyagi kedvezményeket helyezett kilátásba, hogy a bizottság, amely a nagysúlyú ügyet a kezébe vette, toborzó munkásságát sikeresen folytathassa.

A kormány támogatása akkor annyiból állott csupán, hogy több alkalmon sok ezer bélyeget bocsátott — portókedvezményként — az egyesületet előkészítő bizottság rendelkezésére. Azóta — jó néhány év óta már — ezen a területen is megváltozott a helyzet: a kereskedelmi kormány évi rendszeres szubvencióval támogatja a Nyugdíj-egyesületet munkássága megbecsüléseként és iránta való kétségtelen bizalma kifejezéseként.

A hivatalos írást, amely erről az első nagyobbarányú támogatásról szól, Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter küldötte a Nyugdíj-egyesületnek a szöveggel, melyet itt szószerint közlünk:

Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete

Budapest.

Mult év december hó 6-án közvetlenül hozzám benyújtott kérvényében előterjesztett kérelmére értesítem az egyesületet, hogy méltányolva az egyesület által szolgált fontos célt és jelét adandó ezen cél iránti meleg rokonszenvemnek, az Egyesület részére ez évre 5000.— korona segélyt engedélyezek, mely összegnek kiutalása iránt a másolatban idezárt utalványrendelettemmel egyidejűleg intézkedtem. Jövőre vonatkozólag kötelező ígéretet nem tehetek ugyan, de szívesen helyezem kilátásba, hogy ha a törvényhozás a szükséges fedezetet rendelkezésemre bocsátandja, két-három éven át készséggel fogom az Egyesületet hasonló összeggel támogatni.

Budapest, 1908 február hó 4-én

Kossuth, s. k.

A kormányzó hatalom szintén elismeri, hogy a Nyugdíjgyesület nagyértékű, nagyjelentőségű alkotás a magántisztviselő-társadalom szempontjából.

Már akkor, amikor megindult a mozgalom, már 1893-ban, a magyar közgazdasági életnek nem egy nevezetes embere nagy rokonérzéssel nyilatkozott az eljövendő nyugdíjgyesületről. Ilyen nyilatkozatokra ráakadtunk a Magántisztviselők Lapja 1893 március 12-iki számában. A magántisztviselő-mozgalmak a napilapok hasábjairól rákerültek e társadalmi osztály külön lapjának a hasábjaira. Az 1892-es, 93-as évek magántisztviselő-forrongásai, amelyek magukban hordták sokféle szervezetnek a csiráját, ezek a mozgalmak teremtették meg a Magántisztviselők Lapját is. E lapnak már említett március 12-iki számából hadd álljon itt néhány nyilatkozat, helyesebben néhány részlete ezeknek a nyilatkozatoknak:

Matlekovits Sándor, v. b. t. t. nyilatkozatából ezt a részletet közöljük: . . . Mindig örülök, ha nálunk a szövetkezés eszméje tért foglal, nemcsak azért, mert a szövetkezés anyagi előnyt nyújt a szövetkezőknek és így gazdasági szempontból biztosabb létet teremt, hanem főképp azért, mert a szövetkezés erkölcsi erőt ad azoknak, kik a szövetkezetbe lépnek. Az az érzés, hogy saját erőnkől biztosítjuk sorsunkat, . . . hogy gondoskodunk saját családunk megélhetéséről, az esetben, ha már fenntartásuk iránt munkánk nem nyújt többé keresetet: oly lélekemelő, melynek erkölcsi jelentőségét tagadni nem lehet . . .

Ha sikerül a magántisztviselők köréből elég nagy számú tagot a szövetkezés eszméjének megnyerni; ha azután sikerül a szervezetet akképp megalakí-

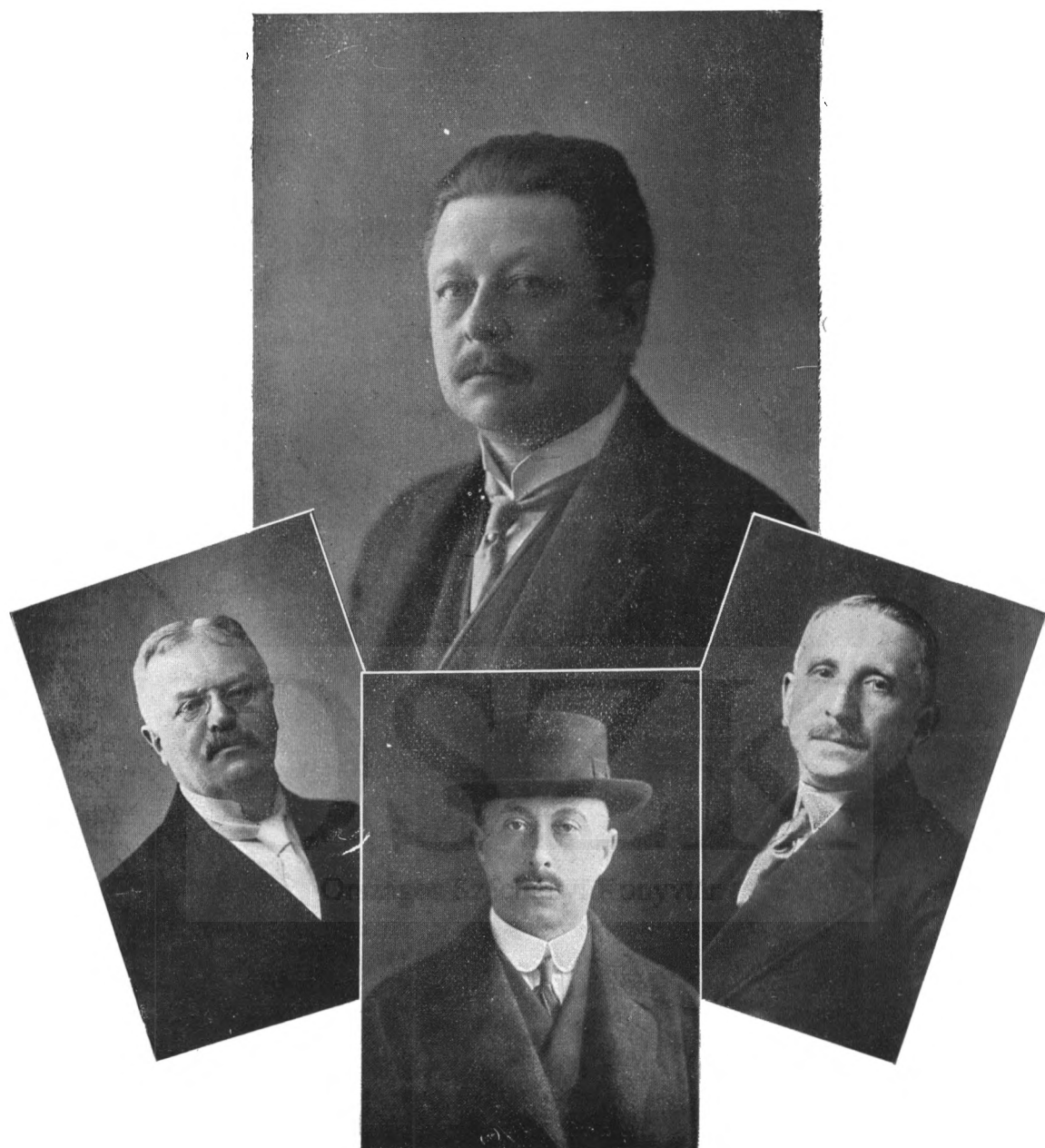
tani, hogy az életbiztosítás szilárd alapjain a nyugdíjintézet anyagi megélhetése iránt kétség nem merülhet föl; ha sikerül végre a tagokat arra bírni, hogy nemcsak szalmatűz hevével kezdjenek valamit, hanem mint a hamuban elrejtett parázs, állandó meleggel táplálják szervezetüket és iránta a lelkesedést ne csak a kezdet napjaiban tanúsítsák, hanem állandóan az eszme mellett küzdjenek és számára új és új tagokat szerezzenek: akkor a szép eszme gyümölcsöket is fog teremni . . .

Gulácsy Dezső, országos képviselő ekként nyilatkozott a hivatalos lapnak: . . . A magántisztviselők karát azon elismerésben, melyet nemcsak számuk, de intellektuális értékük is méltán megkövetelhet, sem társadalmunk, sem intézményeink nem részesítik. Mozgalmukat s annak igen fontos tényezőjét, a »Magántisztviselők Lapját« tehát őszintén üdvözlöm s munkásai közé készséggel sorakozom. A nyugdíjegyeselet létesítése mellett én a magántisztviselők szolgálati viszonyainak szabályozását is felette kívánatosnak találom; s határozott nézetem, miszerint e célra irányzott törekvésök nemcsak önöket, magántisztviselőket, hanem az önök által képviselt magántisztviselőket és vállalatokat is nagy mértékben érdeklik, mert ezekre is nagy előny, ha ügyük nem máról-holnapra alkalmazott magánügyének, hanem törvényesen szervezett, a társadalomban is kellőképp méltányolt s ennek tudatára támaszkodható tisztviselői kar kezébe van letéve. Felette kívánatos volna tehát, ha önöknek e célra irányuló törekvését a vállalatok és intézetek melegen felkarolnák . . .

Weiss Berthold, nagyiparos ezt írta nekünk: . . . Azáltal, hogy fiatal korunkban megbecsüljük a filléreket, öreg korunkra koronákat biztosítunk magunknak . . .

Gelléri Mór, az országos lparegyeselet akkori titkára (most már igazgatója), ezeket a sorokat írta: . . . Hogy miként vélekedem a magántisztviselők érdekében megindított mozgalomról? — Íme: A magántisztviselők kara a legintelligensebb és legrokonszenvesebbek közé tartozik; mert itt mindenki csak munkája, szorgalma és tehetsége árán tud érvényesülni. A mozgalomnak tehát sikerülnie kell, ha komolyan akarjuk és ha kitartunk. Bízunk a magunk erejében és becsüljük meg a magunk intelligenciáját . . .

Ezek a nyilatkozatok régen hangzottak el, de a Nyugdíjegyeselet alapításának a tervét szintén helyeslik és dicsérik, mint ahogy Egyesületünk húszéves munkásságát elismerik és méltányolják azok a nyilatkozatok, amelyeket most kaptunk a húszéves

RÉVAI ODON

GRÓF WICKENBURG MÁRK DR, v. b. t. t.

FREUND ISTVÁN DR

SZÉKÁCS ANTAL, udv. tan.

AZ EGYESÜLET ELNÖKSÉGE 1914-BEN.

ünnepi fordulón és más helyén közlünk az ünnepi füzetnek. Akik az egyesület alapításának a gondolatát pártolták, csakúgy átlátták, mint ünnepi füzetünk illusztris munkatársai, hogy milyen jelentősége van a magántisztviselő-osztály szempontjából a nyugdíj-kérdés megoldásának ebben a formában. A központi nyugdíjpénztár, amelynek reálisak a matematikai alapjai, amelynek végtelen gondossággal kezelik a vagyonát, amely biztosságot jelent, erőt és gazdagságot képvisel, a költöző szabadságot biztosítja, ez a szervezet nevezetes kincse, hatalmas vára a magántisztviselő-osztálynak.

... Ismét visszatérve az 1893-as év eseményeire, a krónikás tisztének megfelelően jegyezzük föl, hogy öt hónapon keresztül vitatták meg Budapestnek és a vidéknek a magántisztviselői az első alapszabálytervezetet. Számos gyűlés tüzeiben forrt ki az első alapszabály. Az 1893-as évnek a nagy munkája megérett az esztendőnek az utolsó hónapjára: 1893 december 3-án tartotta meg az Egyesület az alakuló közgyűlését, amelyet ezzel a meghívóval toboroztak össze az alapítók:

MAGÁNTISZTVISELŐK
ORSZÁGOS NYUGDÍJEGYESÜLETE

✂

MEGHÍVÓ

úr

EGYESÜLETI TAG RÉSZÉRE

F. ÉV DECEMBER HÓ 3-ÁN, VASÁRNAP
DÉLUTÁN 3 ÓRAKOR AZ ÚJ VÁROSHÁZ NAGYTERMÉBEN
TARTANDÓ

ALAKULÓ KÖZGYŰLÉSRE

*

TÁRGYSOROZAT:

1. Az előkészítőbizottság jelentése.
2. Az alapszabálytervezet előterjesztése.
3. Szavazatszedőbizottság kiküldése.
4. Az igazgatóság, felügyelőbizottság és a választmány megválasztása.
5. Esetleges indítványok.

AZ ELŐKÉSZÍTŐBIZOTTSÁG.

Ezen meghívó egyszersmind igazolványul szolgál.

Az alakulóközgyűlést *Meisl Gusztáv* nyitotta meg mint elnök, *Hajnal Mihály* pedig, aki tevékeny részt vett az alapítás munkájában, beszámolt az előkészítőbizottság működéséről. Beszámolójában külön helyet szentelt *Meisl Gusztáv* munkásságának, akiről főlemlítette, hogy az 1893-as év első napjaiban fölemelte szavát »egy lelkes férfi« és egyesülésre szólította fel az ország magántisztviselőit, elsősorban megkívánva tőlük, hogy gondoskodjanak jövőjükéről. Beszámolóbeszédjében sorra követte a mozgalom állomásait, a lapok támogató cikkeit, az eszme első híveinek a munkásságát, amelynek az eredménye volt a százasbizottság megalakulása. *Hajnal Mihály* beszámoló-beszédében hangsúlyosan megemlítette, hogy a bizottság, amikor hozzáfogott az alapszabálytervezet készítéséhez, azonnal a matematikára és a matematikusra gondolt, az alapszabálytervezet *Bogyó Sámuel* professzor támogatásával készült el és a tervezetet jogi szempontból *Reichard Zsigmond dr.* és *Bihari Mór dr.* buda-

pesti ügyvédek bírál-
ták fölül. A bizottság,
pénzeinek kezelésére
a *Pesti Hazai Első
Takarékpénztár Egye-
sületet* kérte fel és ez
a pénzügyintézet készsége-
gel vállalta magára a
pénz kezelését.

Az alakuló köz-
gyűlésen Meisl Gusztáv
elnök bejelentette,
hogy kötelező módon
259 tag jelentkezett
a megalakulás napjáig
egyesületi tagnak.

Az alakuló köz-
gyűlés az egyesület
elnökévé *Teleki Géza*
grófot választotta meg,
alelnököknek *Gulácsy
Dezső* képviselőt és
Weiss Berthold nagy-
iparost; a munka-
adók sorából pedig

igazgatókká lettek: *Adler Károly*, *Hatvany-Deutsch Károly*, *budai Goldberger Ber-
talan*, *Herz Zsigmond*, *Popper István* és *Wolfner Tivadar*. A rendes tagok sorából
az első igazgatóságnak a tagjaivá lettek: *Fehér Gyula*, *Hirschl Lajos*, *Kovács Gyula dr.*,
Lesch György, *Meisl Gusztáv*, *Szekula Hugó*; a felügyelő-bizottságnak pedig:
Fekete Ernő, *Lager Samu*, *Löwenstein Arnold*, *Szende Tivadar*, *Teichner Arnold*
lettek a tagjaivá.

Az alakuló közgyűlésnek két jegyzője volt: *Rottenberg Jenő* és *Kertész Vilmos*
budapesti magántisztviselők, mindketten buzgó és értékes munkásságot fejtettek ki az
egyesület megalakításával és egyáltalán a magántisztviselő-mozgalmakkal kapcsolatosan.

A választások megejtése után az újonnan megválasztott *Teleki Géza* gróf helyett,
aki betegsége miatt nem jelenhetett meg, *Weiss Berthold* alelnök foglalta el az elnöki
széket és megnyitójában nagy dicsérettel szólt a munkáról, amelyet az úttörők
végeztek, köszönetet mondott *Meisl Gusztávnak*, aki mint elnöke a százas-bizottságnak,
lelke volt az alapítás munkájának és fáradhatatlan buzgósággal állott élére e nevezetes
mozgalomnak. A nyugdíjszervezetet olyannak látja *Weiss Berthold*, hogy a magán-

Az Egyesület háza: VII., Rákóczi-út 86. szám.

Egger Gyula.

maróthi Fürst László.

Fleiszl Sándor.

Rein Sándor.

Az Egyesület igazgatósága 1914-ben.

tisztviselők jövőjét minden eshetőség ellen biztosítja. Úgy érzi, hogy a magántisztviselők szerte az országban felfogták a mozgalom jelentőségét, hogy az eddigi tömörülést követni fogják az újabb csatlakozások, amely csatlakozásokkal az egyesület tagjai a sorsukat biztosítják a jövőendő viszontagságaival szemben. Örömmel látja a magántisztviselők tömörülését és a maga részéről támogatni fogja minden erejével az új egyesületet, amely őt az alelnöki tisztséggel tüntette ki.

Az olyan szervezetben, mint a mi Nyugdíjgyesületünk, a munka soha nem szünetel. Az alakuló közgyűlés alapkőlerakás volt csupán, és a szózatok, amelyek ezen a közgyűlésen elhangzottak, mintha kalapácsütések lettek volna, aminők az alapkőlerakást rendszeren kísérik, kalapácsütések, hogy megkopogtassák a magántisztviselő-osztály lelkiismeretét, neki szóltak ércesen és messzirehangzón, hogy a tagjai tegyék meg a kötelességüket maguk iránt, a családjuk iránt és mindenik külön-külön az összesség iránt.

A szervezés, a tagtoborzás munkája ernyedetlenül folyt Budapesten is, és az Egyesület vezetőemberei, Hirschl-Horvát Lajos, Lesch György, Meisl Gusztáv, szinte városról városra járnak, hogy a nagy ügy érdekében szerte az országban apostolkodjanak. Az 1894-es, 95-ös év: a taggyűjtés kemény esztendei, és az Egyesület, amelynek 259 tagja volt az alakuló közgyűlésen, első rendes közgyűlésén, 1895 május 5-én 598 tagról számol be és vagyona az első év jelentése szerint 75,265 korona 85 fillér.

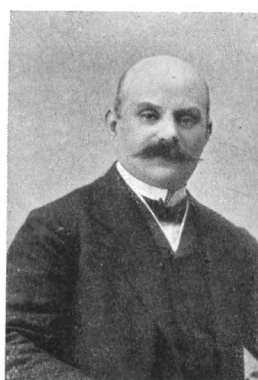
Az 1895-ös év főljegyzésreemléltó eseménye az az indítvány, amelyet Gerő Mór, az Egyesület akkori titkára tett az országos magántisztviselő-kongresszus rendezése tárgyában. Az indítványt elfogadták a Nyugdíjgyesület vezetői és örömmel fogadta az 1893-as magántisztviselő-mozgalmak többi vezetőembere is, akik résztvettek a Nyugdíjgyesület alapvető munkáiban, de ugyanakkor rágondoltak arra a másik feladatra is, hogy a magántisztviselők munkaviszonyainak a megjavítására, jogi viszonyaik elrendezésére, élethelyzetük föllendítésére szükségük van harci szervezetre, szövetke-

Jász Károly.

Salezer Lajos.

Horváth Géza.

Spiegel Ödön.

Az Egyesület igazgatósága 1914-ben.

zésre, amely osztályérdekeik becsületes képviselője. Az 1896-os magántisztviselő-kongresszus egyik eredményeként alakult meg azután a mostan is fennálló és virágzó *Magántisztviselők Országos Szövetsége*, amelynek nem egy alapítója ott van a Nyugdíjegyesület alapítói között és amely az évek nagy során szoros barátságban volt és van mindmáig a mi Nyugdíjegyesületünkkel.

Az 1896-os esztendő, a millennáris kiállítás éve, mint ahogy mindig ez a helyzet kiállítások alkalmán, a kongresszusok esztendeje volt, és Gulácsy Dezső, az Egyesület fáradhatatlan barátja, a millennáris kereskedelmi kongresszuson nyomatékos figyelmükbe ajánlotta a magyar kereskedőknek, hogy a tisztviselőket vigyék be a M. O. NY. E.-be. A magántisztviselő-kongresszuson pedig — 1896 augusztus 9-én — Rózsa Mihály — egykor keményveretű harcosa a magántisztviselő-kérdéseknek — a nyugdíjkérdésnek volt az előadója és javaslata nyomán határozta el a kongresszus, hogy . . . fölkéri a kereskedelmi és iparkamarákat, valamint a gazdasági egyesületeket, hogy egyelőre a Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyesületét hathatósan támogassák, mint olyan egyesületet, amely szervezeténél és alapszabályainál fogva hivatva van később is az alkotandó törvénynek megfelelő országos központi nyugdíjpénztár alapjául szolgálni . . .

Azon a kongresszuson, amely 11 évvel később folyt le, a magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak 1907. évi országos kongresszusán Gelléri Adolf, ugyancsak ismert régi és nagyon érdemes munkása a magántisztviselő-mozgalmaknak, referált a nyugdíjkérdésről és a Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyesületét, mint a magántisztviselők legelső és leghatalmasabb szociális szervezetét a legnagyobb nyomatékkal figyelmükbe ajánlotta az ország magánalkalmazottainak. A kongresszus elé terjesztette ezt a határozati javaslatát:

. . . Mondja ki a kongresszus, hogy addig is, amíg a hazai magánalkalmazottak kötelező nyugdíjbiztosításáról törvény lesz, fölhívja a magánalkalmazott-szervezeteket, mozdítsák előre társadalmi propagandával tagjaik csatlakozását a Magántisztviselők

Popper István.

Meisl Ousztáv.

Förstner Sándor.

Gregersen Nils.

Az Egyesület igazgatósága 1914-ben.

Országos Nyugdíjegyesületéhez és munkálkodjanak abban az irányban, hogy a tagsági díjakat részben a munkaadók viseljék . . .

Az 1907-es kongresszus el is fogadta ezt a javaslatot, aminthogy mindenkor, amikor nagytanácsra gyűltek össze a magyar magánalkalmazottak, úgy nézték a mi Egyesületünket, amely a magántisztviselők erején nőtt naggyá és fejlődik mind hatalmasabbá és amely mindenképpen méltó a magánalkalmazottak érdeklődésére, rokon-érzésére és támogatására abban a formában, hogy tömött sorokban csatlakozzanak hozzá az ország magántisztviselői.

. . . A multak krónikájában meg kell állanunk azon az állomáson is, amikor Egyesületünk — 1897 augusztus 26-án — beköltözött a Rákóczi-út 78-as számú saját házába. Ötödfél évvel az alakulása után hatalmas palotába költözött az Egyesület, a palota szónak nem pompázó itt az értelme, hanem az Egyesület első házának az arányaiban van a magyarázata. Négy és fél év alatt szerezték meg a tagjaink a befizetéseikkel ezt a házat, és az első házat követte aztán a második . . . meg a többi, — most, amikor e füzet ünnepi köntösében jelentkezünk a nyilvánosság előtt, az Egyesületnek öt házat, öt pompás bérházát mutatjuk be ennek a füzetnek a lapjain tagjainknak, más magántisztviselőknak és más érdeklődőknek is, akik az Egyesületen kívül állanak.

Akik az Egyesület ügyeit vezetik, hűk maradtak ahhoz a szellemhez, amelyet példaképpen mutatott az Egyesület első alelnöke, *Weiss Berthold*, akit, sajnos, hosszú idő óta távol tart a közügyektől súlyos betegsége. Kereskedőszellem, nagy energia és példászerű kereskedői gondosság voltak itt is, a mi Egyesületünk vezetésében is jellemző tulajdonai Weiss Bertholdnak, akinek nevezetesen az érdemei az Egyesület fejlődésével kapcsolatosan. És ha róla szólunk, emlékezzünk a régiekről, akik már nincsenek közöttünk és köszöntsük az ünnepi alkalmon szeretettel, akik velünk együtt vannak most is a mindennapi munkában. Egyesületünk első, valamint mostani igazgatósági tagjainak bemutatjuk az arcképét is. Emlékezzünk régiekről: *Teleki Géza gróf* volt az Egyesület első elnöke, — évek során át foglalkozott ügyeinkkel, pedig a politika, az erdélyi részek

Strasser Imre dr.

Bacher Adolf.

Herzfeld Frigyes.

Lesch György.

Az Egyesület igazgatósága 1914-ben.

ügyei, nagy gazdasága, az irodalom és a tudomány területei, sokféle munkát jelentett neki mindenik. Most már nincs a földön, elment közülünk, miként *Lukács Béla*, a magyar kereskedelemnek egykori minisztere, aki szintén elnöke volt az Egyesületnek és bennünket csakúgy megfosztott, mint a magyar közéletet megfosztotta időnap előtt jeles munkásságától tragikus végzete. És kegyelettel őrizzük meg emlékét *kisjókai Ágoston Józsefnek* is, aki alelnöke és később elnöke volt Egyesületünknek, igazgatója volt az Első magyar általános biztosító társaságnak és aki, mint nagyhírű matematikus, tudományát szolgáltatába bocsátotta Egyesületünknek is, hogy kéz a kézben együttmunkálkodjék az Egyesület hivatalos matematikusával, és hogy két oszlopunk is legyen, két hatalmas oszlopunk, amikor az Egyesület reális alapjaira hivatkozunk. Az Egyesületnek nevezetes halottja *Adle. Károly* gyárigazgató is, aki tagja volt az első igazgatóságnak és 15 éven át szentelt sok, igen sok munkát annak a nemes ügynek, amelyet a magántisztviselők nyugdíjproblémájá képvisel. Ugyancsak hálával emlékezünk meg *ómoravicaí Imrédy Kálmán dr.*, a Kisbirtokosok országos földhitelintézete vezérigazgatójának, valamint *bajmoki Vajda Imre*, a Magyar Bank egykori igazgatójának munkásságáról, akik alelnökei voltak az Egyesületnek, buzgó és érdemes alelnökei, és akiket Egyesületünk ügyeitől elszóltott másféle munkásságuk.

Az Egyesületnek most *Wickenburg Márk gróf* áll elnöki minőségben az élén, aki nagyon díszes hivatalt tölt be a kereskedelmi politika szolgálatában, de a munka, amelyet a Nyugdíjegyesületben végez, sikereit más téren is növeli: a szociális politika területein. Segítőtársai az elnöki munkában az Egyesület alelnökei *Freund István dr.*, a Magyar petróleumipar r. t. igazgatója, aki a Nyugdíjegyesülettel kapcsolatos munkájában a maga kitűnő kereskedelmi érzékét érvényesíti a szigorú, de szükséges takarékoság szellemében; *Révai Ödön*, az ismert irodalmi vállalat vezérigazgatója, aki úgy fogja fel tisztségét a Nyugdíjegyesületben, mint ahogy vérbeli filantróphoz illik; *Székhács Antal*, nagykereskedő, aki nagyerejű embere a magyar közgazdasági életnek és akinek a munkáját a Nyugdíjegyesületben is a nagyszabású kereskedő látóköre, a modernség szelleme irányítja.

Tömöry Károly.

Katona Zsigmond.

győri Oszwindt Ernő dr.

Teichner Arnold.

Az Egyesület igazgatósága 1914-ben.

Az Egyesület vezetői között munkafelosztás van, nem csupán a vezetőemberek hajlandósága és temperamentuma szerint való, hanem egyébként is megvan a szervezett munkafelosztás az igazgatóság ama delegáltjai között is, akik mint ügykezelő bizottsági tagok hetenként kétszer föltétlenül, néha többször is, egybetalálkoznak a Nyugdíjegyesület hivatalos helyiségében, hogy nyilvántartsák, intézzék a folyóügyeket, az egyik ügykezelő-igazgató — Lesch György — külön ellenőrzője az adminisztratív kezelésnek, a másik — Spiegl Ödön — főként a házak ügyeivel foglalkozik, — hiszen mondtuk már, hogy Egyesületünk ötszörös háztulajdonos —, a harmadik ügykezelő-bizottsági tag — Teichner Arnold — külön munkaterülete a tőzsde, hogy az alkalmas időpontot fölkutassa, amikor célszerűnek látszik az értékpapiroskészlet gyarapítása.

Mert a házakon kívül értékpapirosokban van a vagyona a Nyugdíjegyesületnek, járadékokban, záloglevelekben, természetesen véges-végig pupilláris biztosságú papirosokban. Akik vezetőemberei a Nyugdíjegyesületnek, az elnökség, az igazgatóság, az ügyvezető-igazgató és a delegált ügykezelőbizottsági tagok, a felügyelőbizottság, amelynek elnöke: *Kéri Jenő*, a Luiza-gőzmalom főtisztviselője, a magántisztviselő-osztály egyik kitünősége, az Egyesület vezetőemberei mindannyian akként kezelik a Nyugdíjegyesület vagyonát, hozzáértéssel, féltő gondnal és olyan példás lelkiismeretességgel, hogy az Egyesületnek sziklaszilárdak az erősségei.

Ezért kell a mostani ünnepi alkalmon is a magyar magántisztviselő-osztály nyomatékos figyelmébe ajánlanunk ezt a nyugdíjintézményt, mint ennek a társadalmi osztálynak a leghatalmasabb alkotását, amely a legkedvezőbb módon oldja meg ez idő szerint a magánalkalmazottak nyugdíjproblémáját és ezért kell a kereskedőknek és a részvényes vállalatoknak szintén újra meg újra felhívunk a figyelmüket a mi Egyesületünkre, meg kell nekik mondanunk, hogy a magántisztviselők legrégibb és legerősebb nyugdíjpénztára a Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyesülete.

A magántisztviselők nyugdíjproblémájának leghelyesebb megoldása, jól tudjuk: a kötelező nyugdíjbiztosítás, de addig is, amíg elkövetkezik a törvény a kötelező nyugdíj-

Guttman Miksa.

Fischl Ignác.

Fazekas Ármin.

Budai Goldberger Leó dr.

Az Egyesület igazgatósága 1914-ben.

biztosításról, könnyelműség és tékozlás, ha elszaladnak az évek és a magántisztviselők nem gondoskodnak a maguk sorsáról arra az időre, amikor megrokkannak időnap előtt, avagy az évek hosszú sora után a munkát nem bírják többé és rászorulnak a pihenőre.

Szervezett erővel rá kell bírniok mindenütt a maguk alkalmazóit, hogy a díjfizetések megfelelő hányadával, amely a szociális igazság alapján a munkaadót illeti, iktassák őket be tagoknak a mi Nyugdíjegyesületünkbe, amely tagjai számának szaporodásával, vagyoni erejének gyarapodásával a jövőben kétségtelenül akár a díjfizetések százalékos leszállításának formájában, akár a díjfizetés idejének megrövidítésével könnyebbségeket tud majd nyújtani tagjainak.

Szervezett erővel rá kell bírniok a maguk munkaadóit, hogy a mi Nyugdíjegyesületünket válasszák ki a tisztviselők nyugdíjpénztárának, mert a magánnyugdíjpénztárak nemcsak lekötöttséget jelentenek tagjaiknak, hanem a Kúria ismeretes döntése óta bajt és anyagi kárt is jelentenek a magántisztviselőknek azon az okon, hogy a tisztviselők elveszítik keservesen szerzett filléreiket, amelyeket az ilyen vállalati pénztárba fizetnek be, elveszítik minden olyan esetben, amikor állást cserélnek.

A kereskedőknek és a részvényes vállalatoknak meg kell újra meg újra mondanunk, hogy a nyugdíjbiztosítás csakis akkor reális, ha benne a nagy számok törvénye érvényesül. A kis magánnyugdíjpénztárak csenevész szervezetek, amelyekre úgyis lecsap majd a törvény, amely a magánnyugdíjpénztárak ellenőrzéséről fog rendelkezni és amely meglesz még a kötelező nyugdíjbiztosítás törvénye előtt is.

És a munkaadóknak meg kell mondanunk, hogy a szociális kötelességek dolgában nincsenek vámsorompók. Amikor itt, a mi szomszédságunkban, Ausztriában és Németországban, megvan a kötelező nyugdíjbiztosítás, a mi országunk kereskedőinek, a magyar vállalatok főnökeinek szintén át kell látniok, hogy a folyók és a hegyek a szociális lelkiismeretnek a birodalmában nem alkothatnak határvonalakat. Ha maguk a vállalatok vezetői rajta lesznek, hogy a tisztviselők mindannyian lépjenek be a mi Nyugdíjegyesületünkbe, akkor a tisztviselők kilépése nem jelenti majd elvesztését azoknak a

Az Egyesület háza : VII., Rákóczi-út 68. szám.

díjbefizetéseknek, amelyeket a főnök fizetett az ilyen tisztviselőkért; mert ha általánossá válik a csatlakozás a mi Nyugdíjegyesületünkhöz, akkor a főnök a kilépő tisztviselő helyett megint olyan alkalmazottat fog kapni, aki nyugdíjegyesületi tag, akkor mindjobban szaporodik azoknak a munkaadóknak a száma, akiknek ebben a tekintetben egyforma lesz a helyzetük és ezen a ponton is érvényesülni fog a kölcsönösségnek, a kiegyenlítésnek, az ingamozgásnak a híres törvénye, amelynek olyan nagy a szerepe a gazdasági élet körforgásában.

Az Egyesület munkásságában állandóan derekas részt vesz budapesti választmányunk és részt vesznek vidéki választmányaink is. E füzet-

nek külön lapján közöljük, hogy most, a jubiláris esztendőben, kik tagjai a budapesti választmánynak, hogy az országnak mely városaiban van vidéki választmányunk és vidéki választmányainknak kik az elnökei. Egyesületünk az egész országra kiterjeszkedő szervezetnek indult már húsz esztendővel ezelőtt és a tagtoborzás munkájában Budapesten a fővárosi választmány, Budapesten kívül pedig vidéki választmányaink járnak kedvvel és sikerrel a kezünkre. Sokan vannak választmányi tagjaink, tagtársaink, Budapesten és a vidéken egyaránt, akik nem látják befejezettnek a maguk munkáját, amikor az Egyesülethez csatlakoznak, hanem az egyéni szempontokon túl egyetemes szempontokért harcolnak és a Nyugdíjegyesület céljait mindenfelé ösmertetve, új meg új híveket

Az Egyesület háza : VIII, Rákóczi-tér 6. szám.

szereznek az Egyesületnek. A mi Egyesületünket, amikor elindult útjára, de fejlődése további rendjén is őszintén támogatták, mind a Budapesti kereskedelmi és iparkamara, mind a vidéki kamarák, és támogatták fővárosi, meg vidéki kereskedelmi testületek egyaránt. Emlékezéseink során hálával gondolunk az Egyesület megannyi derék támogatójára.

Az arcképek sorában, amelyekkel megörökítjük ebben az ünnepi füzetben az Egyesület első, valamint mostani igazgatóságának tagjait, bemutatjuk a Nyugdíjegyessü-

Kéri Jenő.

Takács Mór.

Jahoda Adolf.

Rothfeld Richárd.

Az Egyesület felügyelő-bizottsága 1914-ben.

letnek három olyan állandó funkcionáriusát is, akiknek jelentős szerep jut Egyesületünk életében: *Bogyó Samu professzort*, a M. O. NY. E. matematikusát, akinek gazdag érdemeiről ismételten megemlékezünk visszapillantásaink rendjén; *Braun Sándor drt.*, a Nyugdíjegyesület orvosát és *Fraenkel Sándor drt.*, az Egyesület ügyészét, Braun dr. orvosi, Fraenkel dr. jogi tanácsadónk, mindketten lelkes és tudós társaink az egyesületi munkában.

Amikor Egyesületünk matematikusáról szólunk, mindannyiszor rá kell mutatnunk az Egyesület alapszabályaira, amelyekből néhány szemelvényt e füzetben külön lapon is közlünk. Az Egyesület alapszabályai a fejlődésnek során többrendbeli változáson mentek keresztül, e változások közül hadd említsük föl nyomtatékosan az 1903. évbelt, amelynek az alapján tíz év óta immár Egyesületünknek a női magánalkalmazottak csakúgy tagjai lehetnek mint a férfiak.

Ha rámutatunk az Egyesület alapszabályaira, kérjük az érdeklődőket, hasonlítsák össze a M. O. Ny. E.-ének az alapszabályait azokkal a törvényekkel, amelyeket Ausztriában meg Németországban hoztak a kötelező nyugdíjbiztosításról. Mindkét törvény szerint nagyok a tagok befizetései és kicsinyek a pénztár szolgáltatásai. Ott, ahol a biztosító matematika az alapja a számvetésnek, a helyzet csak ilyen lehet, reális alapok kellenek, hogy a nyugdíjpénztárnak meglegyen a maga idejében a teljesítőképessége.

A mi Egyesületünknek a kölcsönösség, a szövetkezés eszméje a fundamentuma. Nem vagyunk üzleti vállalat, egyetlen célunk, hogy — megdönthetetlen alapokon, a matematika alapjain — mennél nagyobb kedvezményeket nyujtsunk tagjainknak. Aki figyelemmel tanulmányozza alapszabályainkat, mindenki megállapíthatja, hogy a mi Nyugdíjegyesületünk biztosító föltételei kedvezőbbek, mint más Egyesületek avagy biztosítótársaságok tételei.

És aki figyelemmel nézi alapszabályainkat, megállapíthatja, hogy sokoldalúak. Férfiak és nők, ha nem családostak, csakúgy biztosíthatnak nyugdíjat, rokkantságdíjat,

Richter Albert.

Strauber Samu.

Gelléri Adolf.

Az Egyesület felügyelő-bizottsága 1914-ben.

mint a családtagok, akik a hozzátartozóikról is gondoskodhatnak. A járadékot rokkantság esetén, a „munkaképtelenségi járadékot“, már 10 évi befizetés után elérik az Egyesület tagjai, a nyugdíjat, az „aggkori járadékot“, különféle biztosító-feltételek szerint 40 évi vagy már 34 évi befizetés után avagy a 60 éves életkorban. Az Egyesületnek olyan biztosítótáblája is van, amely szerint a feltételes nyugdíjat megkapja az olyan tag, aki 20 éven át tagja volt az Egyesületnek, a 60 éves kort elérte és állását elvesztette. A nyugdíjat megkapja — feltételesen — vagyis mindaddig, amíg új keresete nincs.

A feltételes nyugdíjszerzésnek ez a módja már közel jár a biztosítás intézményéhez állástalanság esetére, amint hogy Egyesületünknek tagjai támogatására az alapszabályok keretén kívül van két forrása: *Erzsébet királyné özvegy- és árvaalapja 1898 óta és Gyógysegélyalapja 1905 óta*. Lelkes emberbarátok és a filantrópia területein buzgólkodó tagtársak szereztek meg az Egyesületnek ezeket az alapokat...

Aki naponként néhány fillért félretesz — nem sokat, alig kell magát megfosztania miatta valamilyen különösebb életörömtől —, néhány fillért csupán, megszerzi a védelmet a maga és a családja részére, amikor megrokkann a munkában vagy amikor elfáradva, kidől belőle. A biztosítást rokkantság esetére elsőnek a mi Egyesületünk honosította meg ebben az országban, munkássága utat tört ezen a területen is.

Néhány fillért kell csupán félretennie naponként a magántisztviselőnek, hogy megszerezze a megnyugvást a pálya viszontagságaival szemben és hogy megszerezze a nyugodalmat öregséget. Mennél fiatalabban eszmél rá erre a megismerésre, annál csekélyebbek a fizetendő díjtételek, amelyek jogokat, helyesebben: járandóságokat jelentenek a jövőben.

A magánalkalmazottaknak most már mindannyiuknak rá kell eszmélniök arra a megismerésre is, hogy a mai gazdasági rendben alig-alig tudnak önállóakká lenni. Amit más országok foglalkozásbeli statisztikája mutat, a magyarországi legújabb népszámlálás, az 1910. évből való, szintén erős szaporodását jelenti a közgazdaság alkal-

mazottainak. Az iparban — ahol 20-nál kevesebb az alkalmazott — 381 ezerről 439 ezerre emelkedett 1900 óta az önálló keresők száma, ellenben az alkalmazottaké 695 ezerről 965 ezerre. A vállalatok közül, ahol 20-nál több az alkalmazott, a bányavállalatokat külön tárgyalja a statisztika. Ilyen nagyobbarányú bányavállalat 1900-ban 213 volt, 1910-ben 223, a segédszemélyzet száma 1900-ban 57 ezret tett, 1910-ben pedig 74 ezret. A húsznál több személyt foglalkoztató — nagyobbyszerű — ipari vállalatok száma 1900—1910-ig 2261-ről 4020-ra emelkedett, a segédszemélyzetük 1900-ban — kerekén — 230 ezer, 1910-ben 416 ezer emberből állott. A kereskedelmi vállalatok statisztikáját még nem dolgozta föl ilyen alapon a statisztikai hivatal, de nincsen kétség benne, hogy az önálló kereskedők és a vállalatok szaporodása itt sem tart lépést az alkalmazottak számának növekedésével. A magánalkalmazottak száma mindegyre növekszik, a közgazdasági életnek nagy és nevezetes derékhadát alkotják ők, akik amint jobban és jobban felismerik a maguk helyzetét, annál inkább rátörekednek ennek a helyzetnek a mindenképpen való megerősítésére.

A termelés mai rendjében a magántisztviselők és az egyéb kereskedelmi alkalmazottak életük egész során a más alkalmazottai maradnak. Vagyont nem szerezhettek, tőkét sem tehetnek félre öreg napjaikra, csakúgy mint vagyont nem gyűjthetnek a köztisztviselők. És ugyanazok a szempontok, amelyek a köztisztviselők számára — annyi idő óta már — szükségesnek állapították meg a nyugdíjellátást, ugyanezek a szempontok kell hogy szükségesnek mutassák a magánalkalmazottak, a közgazdaság tisztviselői számára is a gondoskodást a nyugdíjellátásról.

Wilhelm Dilloo, német szociálpolitikai író, rámutat a *Pensionseinrichtungen für Privatbeamte* című munkájában a magántisztviselők rokkantsági eseteinek valószínűségeire, az ő vizsgálódásai szerint 100 ezer alkalmazott közül

25. életévében baleset következtében....	8,	más okon ..	46
43. » » »	27,	» »	527
60. » » »	46,	» »	.. 5399

válí rokkanttá, vagyis a 43 éves emberek közül tízszer annyi lesz rokkanttá mint a 25 évesek közül és a 60 évesek sorából 10-szer annyi mint a 43 évesek csoportjából.

A rokkantság ismétlődésének megvannak a szabályszerűségei, azért szükséges a biztosítás a munkaképtelenség járadékára, és mivel az életerő, a munkabírás nem tart örökké, elsőrendű szükségnek tűnik föl a biztosítás a nyugdíjjárandóságra.

Aki föl ismeri a maga osztályhelyzetét, néhány fillért mindenik alkalmazott félre tehet naponként a nyugdíjbiztosítás céljaira. De mennél jobban halad az alkalmazottak szervezkedése, a szervezett erővel annál inkább rábírák majd a munkáltatókat az arányos hozzájárulásra a díjfizetéshez, már most is, mielőtt még elkövetkezik a munkaadókkal szemben a törvényes kényszer erre a hozzájárulásra.

... A Nyugdíjegyesület pedig, a mi Egyesületünk, úgy érezzük, a jövőben is tovább fog haladni a nagyarányú fejlődés útvonalain. Az Egyesület példája más társa-

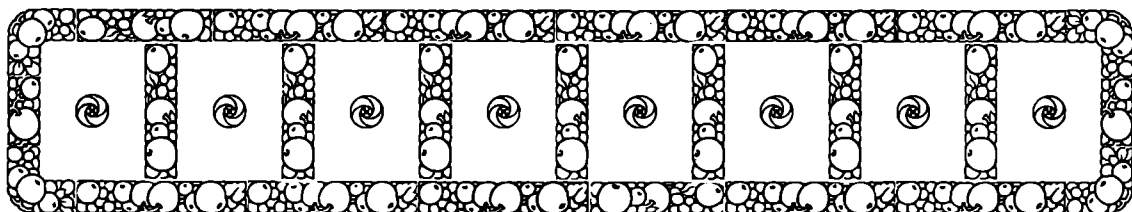
dalmi osztályokra is hatott: a kereskedelmi utazók, de az önálló iparosok meg kereskedők is meg akarják teremteni a maguk nyugdíjintézményeit. Mi a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesületével kapcsolatosan a sikernek új meg új állomásaihoz kívánunk eljutni... Amikor Saint-Simon élete alkonyán búcsúzott barátaitól, Rodriguez bankárnak, aki mecénása és rajongó híve volt, nem egyszer elmondotta, hogy nagy dolgok megvalósításához lelkesedés kell. Ezt az Egyesületet a lelkesedés, az igazságos ügy sikerében való bizodalom, a magántisztviselők osztályhelyzetének bölcs felismerése teremtette meg. A lelkesedésre, a buzgó munkára szükség van ezután is, túl a mostani ünnepi alkalmon is és szükség van reá, hogy a magántisztviselők mind nagyobb számmal felismerjék és a felismert igazságot mind erősebben terjesszék, hogy mit jelent ennek a társadalmi osztálynak, mekkora értéket, erősséget, nyugodalmas jövődőt a mi Egyesületünk: a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete.

BOGYÓ SAMU, kir. tan.
e. matematikus.

BRAUN SÁNDOR Dr.
e. főorvos.

FRAENKEL SÁNDOR Dr.
e. ügyész.

SOROK AZ EGYESÜLET JUBILEUMÁRA.

Húsz éve áll fenn a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete. Ez öröndetes, de szomorú jelenség is.

Szomorú pedig azért, mert azt bizonyítja, hogy a magyar törvényhozás szociális lelkiismeretének órája már eddig is legalább húsz évet késik. Húsz évvel ezelőtt érlelődött már odáig a magántisztviselők mozgalma, hogy meg lehetett alakítani az Országos Nyugdíjgyesületet s íme, a magyar törvényhozás szociális lelkiismeretének órája még mindig hátrább van néhány perccel, talán néhány esztendővel is.

Erről eszembe jut Vámbéri Rusztem dr. egyetemi tanár mondása, hogy a törvényhozásnak óvatosabbnak kell lennie, mint a tudománynak, mely kísérletez. Helyes. A törvényhozás legyen óvatosabb, mint a tudomány, de ne legyen lustább, mint maga az élet és a gyakorlat.

Pedig ha a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete már odáig jutott, hogy megülheti fennállásának húszéves jubileumát s a törvényhozás még mindig nem jutott el odáig, hogy az alkalmazottak nyugdíjgyét komolyan megvitathassa: akkor vagy az élet rohan nálunk túlnagyon vagy a törvényhozás lustálkodik túlnagyon.

De nem az élet rohan, hanem csak a törvényhozás lusta. Ez az egyetlen szomorú momentum az Önök szép jubileumán.

Auer Róbert,

a Magyarországi Kereskedelmi Utazók Egyesületének elnöke.

A dolgozó társadalom egyik legjelentősebb osztályát alkotó magántisztviselők szellemi és erkölcsi színvonala annál magasabb egy országban, minél inkább van megélhetésük biztosítva és a kedvezőtlen gazdasági konjunkturától függetlenül. A Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete ennek egyik legfontosabb biztosítékát nyújtja, ez áldásos intézmény megerősödése tehát — amelyről fennállásának 20-ik évfordulója szép bizonytságot nyújt — mindnyájunknak, akik hazánk gazdasági érdekeiért közreműködünk, meleg óhajtsát képezi.

Bartha Arnold,

*udv. tan.,
a Magyar Agrár- és Járulékbank vezérigazgatója.*

Alapításának 20-ik évfordulója alkalmából örömmel üdvözlöm a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesületét. Hála és elismerés illeti az alapítókat, akik erős pillérekre építették a magántisztviselők jövőjét és elismerés illeti a nyugdíjgyesület mai vezetőségét is, amely lelkes szeretettel ápolja a magántisztviselők nagy, szociális érdekeit és buzgalommal működik a nyugdíjgyesület továbbfejlesztésén.

Siker és áldás kísérje a jövőben is a Nyugdíjgyesület működését.

Bárczy István dr.,

a székesfőváros polgármestere.

Az a siker, amelyet a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete megalakulásával és húszéves fennállásával elért, bizonyítéka annak, hogy összetartással és lelkes férfiak munkájával nagy problémákat is lehetséges megoldani.

Déri Ferenc dr.,

*főv. tanácsnok,
a székesfőváros közoktatásiügyi osztályának vezetője.*

Szervezkedés és élet egy. Szervezkedés nélkül nincs élet, nincs haladás. Azért minden egészséges társadalmi mozgalom szervezkedéssel kezdődik, mely az egyedeket magasabb lényé teszi, magasabb funkciókra képesíti. Ezt a magántisztviselők szervezkedése is mutatja, ama magántisztviselők szervezkedése, akik, valljuk meg, sokszor alig voltak jobb helyzetben, mint a pária. E szervezkedésnek egyik fontos ténye a nyugdíj-intézet, mely az aggkori a jól megérdemelt nyugalom derűs életszakává teszi. Elismerés illeti azokat, akik e nemes intézményt létesítették.

Földes Béla dr.,

egyetemi tanár, országgyűlési képviselő.

Ha emberek jubilálnak, az rendesen szomorú stáció, mert azt jelenti, hogy már túl vannak az ifjúságon és lefelé mennek. De ha intézmények jubilálnak, az mindig örvendetes stáció, mert azt jelenti, hogy az illető intézmény túlesett a gyermekbetegségeken és megerősödve, gyökeret verve, szilárdan és hatalmasan vág neki a jövőnek, az életnek. Örvendetes stáció tehát a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesületének húszesztendő jubileuma is. Örvendetes, hogy egy ilyen szükséges szociális intézmény nálunk bevalhatott, meggyökerezhetett és meghonosodhatott. Örvendetes, hogy éppen alkalmazottak tudtak egy ilyen szükséges szociális intézményt a gyöngye magyar kereskedelem talajában nagyra növeszteni. És örvendetes, hogy a magántisztviselők ezzel a gyönyörű példázattal serkentőleg tudnak hatni az alkalmazottak egyéb kategóriáira is. Ezért nemcsak a magántisztviselőknek gratulálok a jubileum alkalmából, hanem magunknak is, akik más alkalmazott-testületekben iparkodunk a magántisztviselők lelkesítő példáján buzdulni és építeni.

maróthi Fürst Bertalan,

*udv. tan.,
a Magyarországi Kereskedelmi Utazók
Egyesületének társelnöke.*

Ma már felesleges az apostoli munka fontosságát a magántisztviselők nyugdíj-biztosítása terén az érdekeltség figyelmébe ajánlani. Az apostoli, úttörő munka el van végezve. Hála és köszönet érte azoknak, akik ennek életük javát szentelték. Hálánál és köszönetnél is többet ér azonban az immár virágzó intézmény megbecsülése, előnyeinek kihasználása, vagyis az önsegély hasznos érvényesítése. Erre a cselekedetre pedig örömmel buzdítom én is a fiatalságot, melynek önmaga iránti kötelessége öregségét gondtalanra tenni, élete alkonyát kellemessé, nyugodttá varázsolni. És egyik legfontosabb kötelessége a közgazdasági társadalomnak, hogy az ifjúságot ebbe ne csak bele-nevelje, hanem állandóan és rendszeresen támogassa is.

Gelléri Mór,

az Országos Iparegyesület igazgatója.

Azt kívánom a mi Nyugdíjgyesületünknek, hogy mire újból jubilál, már ne magán-egyesület, hanem hivatalos állami intézmény legyen, és azt a munkát, melyet húsz évvel ezelőtt egy pár melegszívű, élesszemű emberbarát jóvoltából kezdett, mint a kötelező aggkori ellátás törvényesen elismert szerve folytathassa.

Gergely Janka,

*a Nőtisztviselők Országos Egyesületének
elnöke.*

A Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyűlésük húszeves működése alatt nemcsak tagjainak, hanem azon túlmenően, a magyar közgazdaságnak, elsősorban pedig az iparnak és kereskedelemnek eléggé meg nem becsülhető szolgálatokat tett.

Az egyesületükben képviselt társadalmi rétegek, amelyeknek Schmoller oly találóan az »új középosztály« nevet adta, keletkezése, létele és boldogulása szorosan összefügg az ipar fejlődésével. Minél erősebb egy ország ipara, annál hatalmasabb benne az új középosztály. Viszont minél kiválóbb egyéniségek alkotják ezt az új középosztályt, annál hatalmasabb lendületet vesz az ipar.

Az iparnak életbevágóan fontos érdeke, hogy elsőrangú segéderőket találjon, akik hivatásuk iránti szeretettel és odaadással szentelik magukat a feladatukul rótt nagy szellemi munkának. De elsőrangú erők e pályán csak akkor fognak akadni, ha jövőjüket itt is minden körülmények között biztosítottak fogják tekinthetni. Amíg ez be nem következik, nem szabad panaszkodnunk azon, hogy mindenki az államhoz tódul, ahol egy ismert mondás szerint a hivatalnok ugyan jóformán semmit sem keres, de ez legalább biztos neki.

A Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyűlésének, mely ezt a társadalmi szervezetünkben mutatkozó hiányt pótolja, a magántisztviselők jövőjét biztosítja, ezen a magyar közgazdaságra nézve nagyfontosságú feladat teljesítésében rokonszenven és támogatással tartozunk mindnyájan, akik Magyarországnak egy szebb gazdasági jövőjéről álmodunk.

Gratz Gusztáv dr.,

orsz. képviselő, a MGYOSZ. ügyvezető igazgatója.

Mint igazgatója a póstatakarékpénztárnak, tehát annak az állami intézménynek, mely a szociális előrelátás jegyében született és a számtalan apró, gyenge erőknek egy hatalmas szervvé való egyesítésére vállalkozott, fokozott mértékben méltányolok minden oly intézkedést, mely hasonló módon ugyanazon célok elérésére törekszik.

De másrésről is csak a legteljesebb elismeréssel kell hogy találkozók egy oly szervezet, melyben a fáradhatatlan munka és életküzdelem után elernyedtt erők a létfenntartás nehéz gondjaitól mentesülnek.

Ezért készséggel csatlakozom én is azok sorához, kik a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyűlésében elsőrendű szociális alkotást látnak és mint ilyent örömmel üdvözlöm most, midőn életrevalóságának fényes bizonyosságául fennállásának immár huszadik évét ünnepli.

Halász Sándor, dr.,

miniszeri tanácsos.

A Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyűlése egyike a legszebb és legnemesebb társadalmi alakulásoknak. Bátran azt mondhatjuk, hogy a magyar középosztálynak legmodernebb és legfrissebben kialakuló rétege ismerte meg ebben nagy társadalmi szükségletét és érezte meg saját szociális fontosságát. A huszadik évfordulót elérve, nemcsak arra tekinthet vissza az egyesület, hogy sok tekintetben úttörője volt a magyar szociális biztosítás evolúciójának, hanem arra is, hogy saját tagjainak kitartása és szervezési képessége folytán oly közhasznú munkát végzett, melynek eredményéből mindenki kivetheti részét, kiből a szolidáris összetartozandóságnak érzete él. Nem hiszem, hogy volna a haladásnak olyan barátja Magyarországon, ki mást kívánhatna, mint azt, hogy bár mennyel erősebb sudárba szökjön az a fa, melyet húsz évvel ezelőtt ültettek el a magántisztviselői kar derék munkásai.

Hegedűs Lóránt dr.,

*országgyűlési képviselő,
a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank
igazgatója.*

Aminthogy a Nyugdíjegyesség lelkes együttműködésből megerősödött s hatalmas intézménnyé fejlődött, melynek áldásait ezrek élvezik, úgy kell hogy megerősödjék tisztviselőiben s munkaadóban a meggyőződés, hogy a humanitárius tér az, melyen mindkettőjüknek a legnemesebb feladatokért kell — önös gondolatok és célok kizárásával, egymást megértve, megbecsülve és támogatva — összefogniok s a felebaráti szeretetet érezve, kell azt a harmadikkal szemben gyakorolniok.

Heinrich Ferenc,

*udv. tan.,
a Budapesti Kereskedelmi Testület elnöke.*

Szétszórtan, de szolidárisan találja az egyesület jubileuma azokat, akik a Széchenyi-téri szerény irodában, kivétel nélkül a lámpa világánál, a napi munkába belefáradva, lemondással a kávéházak szórakozásairól és a családi élet melegéről, építettük a mai hatalmas alkotás alapozását. Boldognak érzem magam, hogy ott lehettem közöttük és örömmel élek most velük egyetemben az első kezdet nehézségeire vonatkozó emlékezésnek. A sors úgy intézte, hogy időközben átléptem az állami szolgálatba, ámde azért nem váltam hűtelenné a kötelekhez, melybe az elsők között léptem be. Büszkén vallom maiglan, hogy tagja vagyok az egyesületnek. Meggyőződés, hogy jó alapon nyugvó kötelekben biztosítom, munkaképtelenségem esetére, ellátásomat, meleg családi érzés, hogy ezzel kötelességet teljesítek enyéim iránt és hűség a szociális misszióhoz, melyet az egyesület teljesít: vezettek abban, hogy nem váltam ki, változott szolgálati viszonyaim között sem, a tagok sorából.

Kovács Gyula dr.,

*udv. tan.,
a Magyar királyi Kereskedelmi Múzeum igazgatója.*

A Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyessége húsz esztendő alatt oly szép eredményt ért el, amely fel kell hogy bátorítsa a magántisztviselőket arra, hogy a megkezdett irányban erélyesen tovább haladjanak. Annál üdvösebb az, hogy a magántisztviselők körében az egyének ereje nyilvánuljon meg, mennél gyengébb a magyar kereskedelem és ipar, amely e tisztviselők zömének megélhetési eszközt nyújt.

A magyar király jelszava: »Viribus unitis« legyen a polgárok minden osztályának jelszava is.

Egyesítsük erőinket minden téren és küszöböljük ki mindenhol a régi magyar átkot: a széthúzást. Mert sok a magyarnak ellensége, maga legyen tehát legalább önmagának barátja.

Az Önök sikerdús múltja Önöknek biztatólag int és rámutat a jövő útjára, melyen a legnagyobb egyetértésben haladjanak előre.

Kossuth Ferenc,

*v. b. t. t.,
nyug. keresk. miniszter és országgyűlési képviselő.*

A magántisztviselők csak jó példával járnak elől, ha a bennük lakozó erő tömörülése által azoknak az anyagi és erkölcsi javaknak kiküzdésére vállalkoztak, melyek egész hivatási osztályukat magasabb létszínre emelni alkalmasak. Selbst ist der Mann!

A magántisztviselők összes tagozataiból kerülnek ki polgári osztályunk leghasznosabb elemei, az ő soraikból lesznek a kereskedelem és ipar leghasznosabb úttörői, vezetői és kapitányai. Tőlük várja a magyar közgazdasági élet további fellendülését és felvirágozását. S ezért szívből kívánom, hogy a magántisztviselők által létesített közcéli intézmények életképeseknek és virágzóknak bizonyuljanak.

Lánczy Leó,

*v. b. t. t.,
a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara elnöke.*

A »mindent az államtól« váró magyar tunyaság és nehézkesség példát találnak a szabad szervezkedésre és self help-re a Magántisztviselők Szövetségének nagysikerű munkájában. De ez a szervezet egyúttal elárulja, mi értékes, intellektuális és morális erő van abban az osztályban, mely a maga lábán járva, társadalmi úton, önerejéből ily eredményt produkált. Ezt az erőtenyezőt, a jövődő Magyarország előbb-utóbb beköszöntő fejlődési küzdelmeiben nagyon is számba kell venni, nagyon is meg kell becsülni!

Vétkes mulasztás volna termelő munkánk ezen értékes rétegét jövőben is védtelenül hagyni és törvényes úton nem gondoskodni azokról a kautelákról, amelyek, — a nyugati felfogáshoz simuló szociálpolitika elvei szerint, — az alkalmazottak jogviszonyait és nyugdíjkérdését szabályozzák.

Lányi Mór,

*a Délvidéki Közgazdasági Bank r. t.
elnökigazgatója.*

Korunk hatalmas vállalkozási szelleme nagyszámú vállalataiban a magántisztviselők addig nem ismert osztályát teremtette meg.

A magántisztviselők helyzetének sajátsága csakhamar különálló jelentőséget adott nekik.

Sorsuk iránt nem közömbösök, egyesült erővel rendezik ügyeiket, gondoskodnak magukról, erőt gyűjtenek, tekintélyt szereznek maguknak, és követeléseiket érvényesíteni tudják. Egy a társadalmi alakulásban külön helyet vívtak ki maguknak, melyet a törvényhozás kénytelen figyelembe venni.

Összetartás tette lehetővé azt, hogy külön osztállyá fejlődtek. Összetartás fogja lehetővé tenni további jogos igényeik érvényesítését. Összetartás fogja megjelölni azt az utat, melyen a társadalmi összhang fenntartásával külön érdekeiket kielégítik.

Ezt az összetartást ápolta és gondozta a Magántisztviselők Országos Szövetsége.

Üdvözlöm e Szövetséget akkor, midőn összetartása egyik legszebb intézményének, a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyejesületének húsz éves fennállását ünnepli és kívánom, hogy a magántisztviselők érdekében hasonló intézmények megteremtésére törekedjék.

Matlekovits Sándor,

*v. b. t. t.,
nyugalmazott kereskedelmi államtitkár,
a magyar főrendiház tagja.*

KERESKEDELMI OKTATÁS ÉS KERESKEDELEM.

Ha igazán nagyszabású akar lenni, akkor nem csupán a kereskedelemnek, hanem a neki munkáló szakoktatásügynek is nagystílusú, a szó legtágabb értelmében nemzetközinek kell lennie.

A kereskedelmi oktatásügy, mint par excellence, társadalmi probléma, nem lehet öncél, hanem szervesen kell beleilleszkednie abba a keretbe, amelyet a feltartóztatlanul haladó, fejlődő gyakorlati élet a harcot vele felvenni akaró kereskedő számára megszab.

Ebből következik az is, hogy számtalannak és folytonosnak kell lennie az érintkezésnek a kereskedelem elmélete és a kereskedelem gyakorlata között.

Ápolhatják ezt az érintkezést a kereskedelmi iskolai tanárok közvetlenül az üzleti gyakorlattal, de ápolhatják közvetve és talán hasznosabban, volt tanítványaik, ezeknek szövetségei révén.

A mi volt tanítványaink a mi tanítástervünk, tanításanyagunk gyakorlatiasságának legjobb megítélői és már csak e szempontból is szükséges és nélkülözhetetlen a velük való folytonos és élénk érintkezés fenntartása.

Mert ennek a révén válnak ők, a volt tanítványok, a mi tanítómesterünké.

Örvendetes és biztató volt az a kép, amelyet előttünk a lefolyt budapesti kereskedelmi oktatásügyi nemzetközi kongresszus fényes megnyitó ünnepsége alkalmával Delombre, volt francia miniszter, az elnöksége alatt álló francia kereskedelmi iskolák volt tanulóinak nemzeti szövetségéről elragadó ékesszólással élénkbe tárt.

Felkeltette, gondolom, ez a beszéd a jelenlevő sok nemzet mindegyik képviselőjében azt a vágyat, bár nálunk is olyan arányban volna meg a kereskedelmi iskolák volt tanulóinak erőt adó egyesülése, mint Franciaországban már megvan.

Nálunk, Magyarországon, már szintén van és jóideje nem egy ilyen szövetség. De milyen kevés, ha felgondoljuk, hogy 53 év óta, amikor az első záróbizonyítványt állították ki, negyvenezerrel jóval több ifju hagyta el érettségi bizonyítvánnyal azóta az 54-re felgyarapodott magyar felső kereskedelmi iskolákat.

Negyvenezer intelligens, derék munkása a magyar közgazdasági életnek, akiknek jelentékeny része a magántisztviselői pályán működik!

Micsoda erőt, micsoda hatalmat reprezentálna ez, ha tömöríteni sikerülne őket!

A kísérletet meg fogjuk tenni kereskedelmünk és kereskedelmi oktatásügyünk javára.

Megpróbáljuk a volt tanulókat intézetenként tömöríteni.

Azután valamennyi szövetséget egy hatalmas nemzeti szövetkezetbe.

De az egésznek a koronáját az tenné fel, ha a föld minden részében így megalakult szövetkezetek végül egyetlen világegyesülésbe állnának össze.

Ez a világegyesülés volna csak igazán megbízható tanácsadónk a kereskedelmi oktatásügy minden elvi jelentőségű kérdésében.

De végtelenül előmozdítaná tagjai érintkezése révén magát az éltető kereskedelmet is.

Mert lényében van a kereskedelemnek — és íme, eszméink kifejtésében vissza-kerültünk a kiinduló pontra — és az őt szolgáló kereskedelmi oktatásügynek is, hogy a szárazföldeket, tengereket átfogó, a szó teljes értelmében expanzív természetű legyen.

Schack Béla dr.,

a felső kereskedelmi iskolák királyi főigazgatója.

A Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete fényes példája annak, hogy hogyan kell a társadalomnak önerejéből magán segítenie. E példa kétszeres értékkel bír nálunk, ahol mindenki az államtól várja a segítséget, de kétszeres értékkel bír azért is, mert nálunk a kötelező aggkor- és rokkantbiztosítás még nincs megalkotva és a magántisztviselők társadalmára volt utalva arra, hogy önerejéből pótolja e hiányt. Ez utóbbi körülmény a nyugdíjgyelet közérdekű jelentőségét sokszorososan fokozza. A magántisztviselői kar vállán nyugszik a gazdasági munka legfárasztóbb, a legtöbb önfeláldozást igénylő része. Guzsa kötvé marad minden kezdeményezés, a legszebb terv, a legjobb eszme, ha a végrehajtásához nincsenek kéznél munkatársak, akik a részletmunkát vállalni tudják s közreműködésükkel lehetővé teszik, hogy amit a vezetésre hívatottak kigondoltak, gyökeret verjen a mindennapi élet talajában. E részletmunkát végzi a magántisztviselők tábora, munkájának eredményes volta a szaktudás mellett elsősorban erkölcsi megbízhatóságától függ. Mídon a Nyugdíjgyesület tagjainak nyugdíjat biztosít, egyúttal erkölcsi megbízhatóságuk garanciáját nyújtja s ezért hasznos, mindannyiunk pártfogására érdemes közgazdasági tevékenységet fejt ki.

Schmidt József,

nyug. államtitkár,

a Magyar Országos Központi Takarékpénztár elnöke.

Én a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesületének nem húszéves fennállását, hanem azokat az eredményeket ünneplem, amelyeket ez az agilis egyesület aránylag rövid két évtized alatt elért. Ezek az eredmények régi igazságokat igazolnak.

»Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur«. Abban a hatáskörben, amelyben több mint négy évtized óta működöm, állandóan hirdetem az erők tömörülésének szükségét, ami nélkül eredményeket elérni nem lehet. Végtelen nagy öröömre szolgál, amikor egy szociális intézményt, mint a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete, virágzásban látok. A további virágzásnak előfeltétele nem csupán az eddig gyűjtött erők összetartása, hanem azok fokozása új erők bevonásával.

Ha ez megtörténik, a siker jövődöben is biztos. Ezt kívánja is minden magyar ember, aki szociális érzékkel bír.

Schreyer Jakab, dr.,

udvari tanácsos,

a Magyar Kereskedelmi Csarnok főtitkára.

A törvényhozás feladatát vette át a magántisztviselők lelkes gárdája, mikor húsz évvel ezelőtt nyugdíjegyületét megalkotta. Azóta sem tartotta a törvényhozás szükségesnek, törvényesen és kötelezőleg rendezni a magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak nyugdíjügyét. Az érdekeltek legalább részben rendezték maguk, ami nekik érdekük, a változó kormányoknak és a törvényhozásnak azonban nem dicséretük. Pedig ezt a mulasztást sürgősen pótolni kell, egy nagy és érdemes társadalmi osztály egzisztenciális érdeke követeli ezt. Az lesz az úttörők legszebb jutalma, ha húsz év becsületes munkája így fejeződik be, ha a mag, melyet elhintettek, így termi meg gyümölcsét.

Szterényi József,

*v. b. t. t.,
nyug. keresk. államtitkár és országgy. képviselő.*

Az önálló vállalkozó kockázatos munkája gyümölcsét „Remény-országban“, munkaképtelenségét sikereiben bizakodva látja biztosítva. Ha jön egy, a maihoz hasonló gazdasági rombadőlés, lefagynak reményének virágai. De legalább — voltak.

A tisztviselőnek még vagyongyűjtési reményei sincsenek. Egy nagy élethorgonya lehet csak: aggságának ellátása, — a nyugdíj, munkaképtelensége idejére. Ez kevesebb, de biztosabb.

A magántisztviselők e mentsvára a nyugdíjintézmény. És ott, hol a törvényhozás lassúsága és szociális érzékhiánya csak korholást érdemel, zsolozsmákat és hálakönyveket fognak aratni ez intézmény társadalmi erőinek önzetlen és buzgó harcosai.

Surányi József,

udv. tan., a Pesti Napló főszerkesztője.

Az emberek gondolkodásában a kereskedelem fogalma összeforrt anyerészkedés fogalmával s önként érthetőnek vélik, hogy az üzlet célja a pénzkeresés. Ebből a nézetből csak annyi igaz, hogy a kalmár és a szatócs, aki napi munkája után él, elsősorban a jövedelmezőségre kénytelen gondolni. De nem minden kereskedő egyuttal üzletember is, amint nem minden hordár bizományos, nem minden kocsis fuvarozó, és nem minden sörcsapoló vendéglős. Hogy valaki igazi üzletemberré lehessen, ahhoz a szükséges tőkén kívül még bizonyos természetadta képesség kell, amelyet nem pótolhat sem tanulás, sem gyakorlat.

Az igazi üzletembernek a vállalata, legyen az kereskedelmi üzlet, gyár, bank, színház, vasút, nem fejős tehene, hanem oly dolog, melyért lelkesedik. Melyet elhalmoz munkájával és gondjával, büszkeségével és óhajtaival; melyet virágzó, erőteljes és nagyjövőjű szervezetté kíván fejleszteni; amelynek érdekében gyakran lemond nyereségről, sőt áldozatokat hoz. Nem az a jó üzlet, mely, midőn az egyik félnek hasznót hajt, a másik félre nézve kárral jár. Hanem ellenkezőleg, a jó üzlet mind a két félnek egyaránt hasznos kell hogy legyen, már csak azért, mert máskülönben bizalmatlanságot és kedvetlenséget szül.

Szuppán Vilmos,

*kir. tanácsos,
a Budapesti Keresk. Akadémia igazgatója.*

Majdnem ezeréves lett Magyarország, amíg a Magántisztviselők Országos Nyugdíj-egyesülete megalakult, amilyen nagy hézagot pótol ezen alakítás, oly feltűnő, hogy ily hosszú időnek kellett elmulni, míg ezen intézmény létesítésére egyáltalán valaki is gondolt. Már a múlt században volt ugyan erősen fejlődő iparunk és kereskedelmünk, de mégis csak a század végén jutott ezen feltétlenül nemes és közhasznú eszme néhány lelkes férfi kezdeményezésére a megvalósítás stádiumába.

Hogy a Magántisztviselők Országos Nyugdíjegyeselete azoknak, kik ezen egyesület tagjai, mit jelent, azt néhány rövid sor keretében nehéz lenne elmondani, de hogy mindazoknak a tisztviselőknak, akik nem gazdag részvénytársaságoknak az alkalmazottjai, oly soká kellett várniok arra a lehetőségre, hogy aggságukban el legyenek látva és hogy özvegyeik biztos évjáradékra számíthassanak, ez valóban szomorú és sajnálatos jelensége annak, hogy a közgazdasági jóléti intézmények az előző időkben mily nagy mértékben el voltak hanyagolva.

Mennyi keserőséget csillapított és mennyi könnyet szárított föl a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesületének jótékony tevékenysége már eddig is és mily nagyra van hivatva a jövőben! De igazán nagyra és hivatásának tetőpontjára csak akkor fog emelkedni, ha ezen nemes intézményt fel fogják karolni mindazok a tényezők, amelyek a magántisztviselők ügyét hazánkban támogatni hivatva vannak. És bátran ki merem mondani, hogy elsősorban az államnak volna kötelessége a magántisztviselők nyugdíj-kérdését tanulmányozás tárgyává tenni és a szerzett tapasztalatok alapján imperatív intézkedésekkel segíteni. Segíteni pedig olyképpen, hogy ezen intézmény ne csak fakultatív jelleggel bírjon, hanem igenis kötelezővé tétessék és hogy a Nyugdíjgyesület képes legyen segítséget nyújtani mindazoknak, akik más nyugdíjintézmények által meg nem védve, ezen segítségre egyenesen rászorulnak.

Megállapodott véleményem tehát, hogy a Magántisztviselők Nyugdíjgyesülete, bármily örvendetes térfoglalást mutat fennállásának húsz éve alatt, nemes hivatásának még csak gyermekkorát éli, de az összes hivatott tényezők támogatását feltételezve, magában hordja biztos képességét jövő nagy és minden igaz ember által kívánt fejlődésének.

Walder Gyula,

a Pesti Hazai Első Takarékpénztár vezérigazgatója.

A ma nyugalomát részben a jövő gondnélküliségének biztosítása teszi lehetővé.

Az alkalmazott helyzetének javulását munkaadójától minél nagyobb függetlenítése.

Ennek a két nagy feladatnak szolgálatában áll a Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete, amikor egyfelől csekély befizetések árán megszerezhetjük azt a tudatot, mi vagyontalan proletárok, hogy aggkorunkban, vagy munkaképtelenségünk esetén nem kell éhezünk és amikor másfelől függetlenít bennünket némiképpen munkaadónktól és ment meg bennünket ez által a rabszolga helyzetétől.

Ez a nyugdíjgyelet, mely teljesen független munkaadóktól, amiáltal lehetővé válik, hogy az adott esetben a szabad költözködés útján változtathassunk, esetleg javíthassunk helyzetünkön, óriási előnyt jelent az alkalmazás helyével kapcsolatos nyugdíjellátással szemben. A legjobb megoldás a kötelező nyugdíjbiztosítás megvalósulásáig.

Azért, ahol és amikor csak alkalom van rá, minden erőmmel igyekszem a tisztviselő-társadalom figyelmét erre a nagyjelentőségű intézményre felhívni. Hálásak legyünk mindannyian a bátor és kitartó úttörőknek, akik e kimagasló fontosságú szociális intézményt megteremtették. Az a magánalkalmazott, aki a Nyugdíjgyeletbe belépett, felismerte helyzetét, és aki helyzetét felismerte, az javítani is tud rajta mind jobban és jobban.

Willhelm Szidonia,

a Nőtisztviselők Országos Egyesületének titkára.

Amily fokban a gazdasági haladás egész menete a magánélet kereteiből eltávolodva mindinkább társadalmi jellegű elemekkel telik meg, oly mérvben alakul át a régi értelemben vett magántisztviselő is a köz munkásává, ami természetes célja és történelmileg kialakult ambíciója. Ezekben a tendenciákban és törekvésekben két motor hajtja előre a magántisztviselők tiszteletreméltó tömegét: szolidaritásuk és ennek nyomán fakadó társadalmi megbecsülésük, mely az utóbbi évek speciális hivatalnok-szociálpolitikájában jut mind pregnánsabban kifejezésre.

Ez a két erőforrás fogja ledönteni a köztisztviselők és a magántisztviselők között emelt mesterséges válaszfalakat és egymást kiegészítve, védve, támogatva, diadalra vinni a tisztviselőosztály egészének ügyét.

A Magántisztviselők Országos Nyugdíjgyesülete 20 évi becsületes munkával megmutatta, hogy mire képes az önsegély és a szolidaritás, de megmutatta egyszersmind azt is, hogy a magyar magántisztviselők ezen idő alatt egységes szociálpolitikai egészé fejlődtek, amellyel számolni kell, mert érdemes és nagyerejű hordozói a pompásan kibontakozó magyar közgazdasági kultúrának.

Wildner Ödön dr.,

*fv. tanácsnok,
a tan. XIV. (közmuvelődési és szociálpolitikai)
ügyosztály vezetője.*

AZ EGYESÜLET VAGYONGYARAPODÁSÁNAK TÁBLÁZATOS KIMUTATÁSA.

Év	Díjtartalék		Külön tartalék		Vagyon		Záloglevelekben és egyéb óvadékképes értékpapirokban elhelyezve		Hány ingatlan	Ingatlanban elhelyezve	
	korona	fillér	korona	fillér	korona	fillér	korona	fillér		korona	fillér
1894	73,205	62	18,697	66	91,903	28	79,032	50	—	—	—
1895-1898	672,439	02	102,396	78	774,835	80	369,590	—	1	565,169	70
1899-1903	2.122,515	16	278,944	72	2.401,459	88	1.577,922	50	2	1.210,746	36
1904	2.558,370	13	338,246	07	2.896,616	20	2.061,440	50	2	1.210,746	36
1905	3.013,245	67	390,529	28	3.403,774	95	2.577,559	75	2	1.210,746	36
1906	3.570,246	14	454,824	12	4.025,070	26	2.438,964	35	3	2.480,941	24
1907	4.181,046	42	449,230	89	4.630,277	31	3.035,937	60	3	2.480,941	24
1908	4.876,525	08	505,223	25	5.381,748	33	3.719,276	95	3	2.480,941	24
1909	5.705,624	99	571,924	12	6.277,549	11	4.501,082	-	3	2.480,941	24
1910	6.655,501	82	693,239	33	7.348,741	15	4.841,728	75	4	3.772,801	92
1911	7.725,748	75	709,337	50	8.435,086	25	5.808,587	—	4	3.772,801	92
1912	8.819,728	71	613,286	64	9.433,015	35	6.052,032	35	4	3.772,801	92
1913	9.963,032	73	615,201	27	10.578,234	—	6.705,821	50	5	4.599,841	72

AZ EGYESÜLET TAGMOZGALMA A LEFOLYT 20 ÉV ALATT:

Naptári év	Belépett		Törölt tagok	Taglétszám az év végén	A rendes tagok részéről biztosított összeg a naptári év végén
					korona
1894	rendes tag.....	786	188	598	1.294,080
	alapító ».....	4	—	4	
	pártoló ».....	—	—	—	
1895-1898	rendes tag.....	930	325	1203	2.414,350
	alapító ».....	28	—	28	
	pártoló ».....	—	—	—	
1899-1903	rendes tag.....	1121	481	1843	3.684,950
	alapító ».....	4	—	41	
	pártoló ».....	—	—	—	
1904	rendes tag.....	337	147	2033	4.091,130
	alapító ».....	5	—	46	
	pártoló ».....	15	—	15	
1905	rendes tag.....	249	164	2118	4.251,210
	alapító ».....	1	—	47	
	pártoló ».....	26	—	41	
1906	rendes tag.....	269	111	2276	4.562,730
	alapító ».....	10	—	57	
	pártoló ».....	9	1	49	
1907	rendes tag.....	271	136	2411	4.893,290
	alapító ».....	9	—	66	
	pártoló ».....	7	1	55	
1908	rendes tag.....	310	153	2568	5.252,490
	alapító ».....	5	—	71	
	pártoló ».....	12	2	65	
1909	rendes tag.....	369	140	2797	5.807,468
	alapító ».....	4	—	75	
	pártoló ».....	6	1	70	
1910	rendes tag.....	344	188	2953	6.194,158
	alapító ».....	7	—	82	
	pártoló ».....	—	1	69	
1911	rendes tag.....	374	179	3148	6.745,835
	alapító ».....	—	—	82	
	pártoló ».....	5	1	73	
1912	rendes tag.....	408	212	3344	7.190,261
	alapító ».....	2	—	84	
	pártoló ».....	3	6	70	
1913	rendes tag.....	355	215	3484	7.558,802
	alapító ».....	1	—	85	
	pártoló ».....	6	1	75	

KIMUTATÁS AZ EGYESÜLET JÁRADÉKOSAIRÓL.

Naptári év	Munkaképtelenségi járadékot vagy nyugdíjat kapnak			Özvegyi járadékot kapnak			A 10 éves vagy rövidebb karentencia alatt munkaképtelenekké váltak			A 10 éves vagy rövidebb karentencia alatt elhalt tagok hátramaradottai			Jegyzet
	Hányan	A folyósított összeg		Hányan	A folyósított összeg		Hányan	A részükre folyósított összeg		Hányan	A részükre folyósított összeg		
		korona	fillér		korona	fillér		korona	fillér		korona	fillér	
1894	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Az itt kitüntetett illetményeken kívül az Egyesület a szükség vagy nyomor méltánylást érdemlő esetekben jótékonycélú alapjait terhére rendkívüli segítéseket is folyósított, még pedig az »Erzsébet királyné özvegy- és árva-segélyalap« terhére 61 esetben egyenkint 150—1700 koronáig terjedő, míg a »Gyógysegélyalap« terhére 58 esetben, egyenkint 20—500 koronáig terjedő segítőösszegeket.
1895-től 1898-ig	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	5,589	96	
1899-től 1903-ig	—	—	—	—	—	—	2	1,971	—	47	45,084	58	
1904	5	2,090	—	1	400	—	5	7,502	64	16	22,425	—	
1905	10	8,213	33	6	3,116	—	—	—	—	12	17,156	29	
1906	14	13,052	82	10	8,147	74	1	2,068	09	7	12,103	47	
1907	17	17,822	13	16	12,571	68	5	3,854	74	10	12,324	05	
1908	24	22,307	34	21	17,580	45	2	2,609	68	15	19,978	01	
1909	36	31,237	89	34	28,707	64	3	6,088	54	7	8,326	06	
1910	51	47,778	34	45	36,204	49	3	4,634	32	7	7,396	42	
1911	59	63,406	91	56	43,994	09	4	5,687	40	5	7,536	95	
1912	71	68,195	39	70	56,224	08	3	4,853	90	16	20,076	66	
1913	87	88,157	40	76	67,292	47	5	6,624	41	6	8,169	77	
		362,261	55		274,238	64	33	45,894	72	163	186,167	22	

AZ EGYESÜLET ALAPÍTÓ TAGJAI 1894—1913-IG.

(500—2000 KORONA ÖSSZEGGEL.)

Adler Károly, igazg. †, Budapest.	Károlyi Sándor gróf †, Budapest.
kisjókai Ágoston József, kir. tan. †, Budapest.	Kisbirtokosok orsz. földh. intézete, Budapest.
Athenaeum irod. és nyomdai r. t., »	Klein Dezső, kereskedő, »
Back Károly, magánzó, »	Krausz és Bettelheim, »
Beimel Sándor, udv. tan., »	Lánczy Leó, v. b. t. t., »
Belvárosi takarékpénztár r. t., »	Löwenstein Arnold, igazgató, »
Biehn János, gyáros, »	Löwenstein György, »
Bihar-Szilágyi olajipar r. t., »	Luczenbacher Pál †, Budapest. »
Brandstädter Izsák, magánzó, »	Ludwig Gottfried, Pozsony.
Brüll Henrik és fiai, »	Magyar agrár- és járadékbank, Budapest.
Bpesti tkptár és orsz. zál. köles. r. t., »	Magyar aszfalt r. t., Budapest. »
Csányi műmalom r. t. Kassa,	Magyar általános takptár r. t., »
Egger Gyula, vezérigazgató, Budapest.	Magyar cukoripar r. t., »
Egyes. téglá- és cementgyár r. t., Budapest.	Magyar jelzáloghitelbank, »
Fellner Henrik, igazgató, »	Magyar leszámítoló és pénzváltó bank,
Fleischl Sándor, dán kir. főkonzul, »	Budapest.
Fiumei első magyar rizshántoló- és kemé-	Mezei Mór dr., ügyvéd, Budapest.
nyítógyár r. t., Fiume.	Modern és Breitner, Budapest.
bocsári Frankl József, vezérigazg., Budapest.	Molnár Béla, kereskedő, Budapest.
Freund Adolf, igazg. †, »	Muszári aranybányatársulat, Brád.
Freund Antal és Fülöp, »	Müller Pál, vezérigazgató, Budapest.
Freund István dr., igazg., »	Neumann és Ungerleider, Budapest.
maróthi Fürst László, udv. tan., »	Neumann Testvérek, Arad.
budai Goldberger Berthold †, »	Pesti hazai első tak.-pénztár egyesület. Bpest.
Goldberger J. H., kereskedő, »	Pesti magyar kereskedelmi bank, »
Buday Goldberger Leó dr., vezérig., »	Popper István, mérnök, vállalk., »
Goldzieher Géza, nagykereskedő, »	Redlich, Ohrenstein és Spitzer, »
Gregersen G. és Fia, »	Regenhart Ferenc és Társai, Pozsony.
győri Gschwindt Ernő dr., vezérig., »	Rothschild S. M. bankház, Wien.
győri Gschwindt Mihály, »	Saxlehner András, Budapest.
Guttmann és Wahl, »	Baron Carl von Stummer †, Wien.
Halász Manó, igazgató, »	Szt. István Társulat, Budapest.
Hazai bank r. t., »	Székács Antal, udvari tanácsos, Budapest.
Háromszéki takptár, Sepsiszentgyörgy,	Székely Ferenc, udv. tan., vezérig., »
Herzfeld Frigyes, kereskedő, Budapest.	Tóth László dr., »
királdi Herz Zsigmond, udv. tan. †, Budapest.	Tömöry Károly ifj., »
Hoffmann Alfréd †, »	csantavéri Törley József †, »
Hoffmann S. és W., »	baranyavári Ullmann Adolf, főrend., »
ómoraviczai Imrédy Kálmán dr., udv. tan.,	bajmoki Vajda Imre, »
vezérigazgató, Budapest.	Vuk Lajos †, »
Kachelmann Károly és Fiai, Vihnye.	Weisenbacher Endre, »
Kanitz Ignác és Fiai, Budapest.	Weiss Berthold, udv. tan., »
Kassai Népbank, Kassa.	Wodianer Albert báró, v. b. t. t., † »
Kassai takarékpénztár, Kassa.	újpesti Wolfner Tivadar, »

Alapító tagja az Egyesületnek, ki az Egyesület vagyonához egyszersmindenkorra legalább 500 koronával hozzájárul, mely összeg legfeljebb két egyenlő részletben is befizethető.

AZ EGYESÜLET PÁRTOLÓ TAGJAI 1913 DEC. 31-IG.

(ÉVI 25—50 KORONÁIG TERIEDŐ ÖSSZEGGEL.)

Adler Lajos, bankár, Budapest.	Könyves Kálmán r. t., Budapest.
Alfa Separator r. t., »	Kőrösbánya és vidéke tkptár, Kőrösbánya.
Ambrus Károly, igazgató, Budapest.	Központi gáz és vill. r. t., Budapest.
Apfelbaum Hugóné özv., Versecz.	Kramer J., »
Apolló kőolajfinomítógyár r. t., Pozsony.	Krasznamegyei takarékpénztár egyesület,
Aszódi takarékpénztár r. t., Aszód.	Szilágysomlyó.
Back Bernát fiai, Szeged.	Krayer E. és Társa, Budapest.
Baumgarten Henrik, udv. tan., vezérigazgató, Budapest.	Latzkó N. és Popper, »
Bendel Gusztáv, Budapest.	Lévai keresk. bank r. t., Léva
Berl D., »	Lipótvárosi bank m. szöv., Budapest.
Bibel János, »	Magyar motor- és gépgyár részv. társ.,
Bleckmann János E., »	Szombathely.
Budapesti ált. villam. r. t., Budapest.	Margulit Gyula †, Budapest.
Budapesti Hirlap újságvállalata, Budapest.	Mautner és Wilczek, »
Czettel Dániel, igazgató †, »	Máramarosi sóvasút r. t., Budapest.
Deutsch Zsigmond fiai, »	Nyitrai népbank m. r. t., Nyitra.
Eissler J. & Brüder, Wien.	Pallas irod. és nyomdai r. t., Budapest.
Engel Ármin, igazgató, Budapest.	Pátia irod. váll. és nyomdai részv. társ.,
Faragó Béla, Zalaegerszeg.	Budapest.
Felmayer István és fiai r. t., Székesfehérvár.	Pintér József, igazgató, Ujpest.
Ferencz-csatorna r. társulat, Budapest.	Radnai Károly, Budapest.
Fischl Ignác, igazgató, »	Rábaközi takarékpénztár, Csorna.
Fiumei nyilvános raktár r. t., Fiume.	Rácz Jenő, Miskolcz.
»Flóra« gyertyagyár r. t., Budapest.	Révai Ödön, Budapest.
Gallart Girbal Jose, »	Révai Testvérek, irod. int. r. t., Budapest.
Girardi A. és testvére, »	Röck István, »
Gizella gőzmalom, »	Salzer Lajos, igazgató, »
Gschwindt-féle szeszgyár r. t., Budapest.	Sárosvármegyei tkptár r. t., Eperjes.
Haladás üzleti könyvgyár, »	Sátori Mór, Budapest.
Hamburger és Birkholz, »	Singer Lipót, Érsekújvár.
Herz Vilmos, kir. tan., igazg., »	Szab. parafakő- és parafakőéptmény-gyár
Jellinek Marcell, igazgató, »	r. t., Budapest.
Kassai jelzálogbank, Kassa.	Szabolcsi hitelbank, Nyiregyháza.
Keller Viktor, igazgató, Budapest.	Szajbély Gyula, udv. tan., Budapest.
Kern Gyula, »	Szécsi Lajos, vezérigazgató, »
Kilián Frigyes utóda, »	Ujpesti takarékpénztár, Ujpest.
Királymalom r. t., »	Umheiser József, igazgató, Budapest.
Kohn A. M., »	Urban Adolf, udv. tan., »
Kowald Péter és fia, »	Verseczi hitelbank, Versecz.
	Weisz Fülöp, vezérigazgató, Budapest.

Pártoló tag, aki magát legalább 6 évi időtartamra évenként legalább 25 korona befizetésére kötelezi.

AZ EGYESÜLET ELNÖKSÉGÉNEK, IGAZGATÓSÁGÁNAK ÉS FELÜGYELŐBIZOTTSÁGÁNAK TAGJAI 1914-BEN.

ELNÖK:

GRÓF WICKENBURG MÁRK DR.

V. B. T. T., KÜLÜGYM. OSZTÁLYFŐNÖK

ALELNÖKÖK:

Freund István dr.
a Magyar petróleumipar r. t.
igazgatója

Révai Ödön
a Révai Testvérek irod. int. r. t.
vezérigazgatója

Székács Antal
m. kir. udv. tan., a Schwarcz A.
és fiai cég beltagja

IGAZGATÓSÁGI TAGOK AZ ALAPÍTÓ ÉS PÁRTOLÓ TAGOK SORÁBÓL:

Egger Gyula
az Egyesült izzólámpa és villa-
mossági r. t. vezérigazgatója

Buday Goldberger Leó dr.
a Goldberger Sámuel F. és fiai
r. t. vezérigazgatója

Popper István
vállalkozó, mérnök

Fischl Ignác
a Wiener Bankverein magyar-
országi fióktelepének igazgatója

Gregersen Nils
a Gregersen G. és fiai cég
beltagja

Salczer Lajos
a Hofherr és Schrantz és Clayton-
Shuttleworth r. t. igazgatója

Fleischl Sándor
terménynagykereskedő, dán kir.
főkonzul

győri Gschwindt Ernő
a Gschwindt-gyár r. t. vezér-
igazgatója

Strasser Imre dr.
a Strasser és König cég belt.

maróthi Fürst László
udv. tan., a Fürst Jakab és Fiai
cég főnöke

Herzfeld Frigyes
a Schreiber D. és fiai cég bel-
tagja

Tömöry Károly
a Schopper I. G. cég beltagja

IGAZGATÓSÁGI TAGOK A RENDES TAGOK SORÁBÓL:

Bacher Adolf
az Országos raktárházak r. t.
h. igazgatója

Horváth Géza
a Könyves Kálmán műkiadó r. t.
igazgatója

Meisl Gusztáv
a M. O. Ny. E. ügyvezető-igazg.

Fazekas Ármin
a Hasenörl Ede cég cégvezetője

Jász Károly
a Danubius hajó- és gépgyár
r. t. főmérnöke

Rein Sándor
a Gschwindt-féle szeszgyár r. t.
igazgatója

Förstner Sándor
a budapesti Zsolnay-féle porcel-
lán- és fayence-gyár r. t. igazg.

Katona Zsigmond
a Gizella-gőzmalom r. t. vezér-
igazgatója

Spiegel Ödön
a Magyar petróleumipar r. t.
cégvezetője

Guttmann Miksa
kir. tan., a Magyar tudakozódó
egylet vezérigazgatója

Lesch György
a Wörner J. és Tsa cég iroda-
főnöke

Teichner Arnold
a Beimel és fia cég cégvezetője

FELÜGYELŐBIZOTTSÁGI TAGOK:

Gelléri Adolf
a Gizella-gőzm. r. t. főtiszt-
viselője

Kéri Jenő
a Luiza-gőzm. r. t. cégvezetője

Strauber Samu
az Adler Lajos és fia cég főtiszt-
viselője

Jahoda Adolf
az Erdélyi erdőipar r. t. igazg.

Richter Albert
a Ferenc-csatorna r. t. titkára

Takács Mór
a Bihar-Szilágyi olajipar r. t.
igazgatója

Rothfeld Richárd
a Leszám. takptár m. sz. igazg.

KÖZPONTI VÁLASZTMÁNY.

A KÖZGYŰLÉS RÉSZÉRŐL VÁLASZTOTT MOSTANI VÁLASZTMÁNYI TAGOK NÉVSORA:

Bálint Leó
a Magy. leszám. és pénzváltó
bank tisztviselője

Biacs Ödön
a Kollerich Pál és fiai cég tisztv.

Bodnár Dezső
az »Unio« vill. r. t. igazgatója

Buchwald Sándor
a Kohn A. M. cég főtisztviselője

Gutfreund József önálló

Guttman Zsigmond
a Magy. keresk. hitelbank r. t.
vezérigazgatója

Haas Mór
az Egyes. m. parketgy. igazgatója.

Halász Izso
a Fáy Antal és Társa cég fő-
tisztviselője

Haberfeld Miksa
a Neuschloss-féle nasici tannin-
gyár és gőzfűrészt r. t. igazg.

Hirsch Hugó
a Király-malom főtisztviselője

Horváth Pál Ignác
a Schopper J. G. cég levelezője

Kasics Osman dr.
a Fodor-féle zeneisk. h. igazg.

Kertész Vilmos
a Bihar-Szilágyi olajipar r. t. cégv.

Lamberger Gyula
a Magy. aszfalt r. t. cégvezetője.

Lederer Mór
a Budai polgári takarékpénztár
r. t. vezérigazgatója

Orván Sándor önálló.

Prochnow Károly
a Gschwindt-féle szeszgyár r. t.
tisztviselője

Réti Béla
a Lampel - Wodianer könyv-
kiadóvállalat cégvezetője

Schäffer János
a Szent István társulat főtisztv.

Schillinger Zsigmond vállalk.

Simonyi Ignác önálló

Stiller József
a Freund Antal és Fülöp cég
főtisztviselője

Strasser Miksa
vállalkozó

Szilárd Károly
a Flóra gyertyagyár r. t. iroda-
főnöke

Umheiser József
a Központi gáz és villamossági
r. t. igazgatója

Vajda Ármin
a Posner K. Lajos és fia cég
iroda-főnöke

Willhelm Szidónia
a Nőtisztv. orsz. egyes. titkára

AKIKET AZ EGYESÜLET KÖTELEKÉHEZ TARTOZÓ VÁLLALATOK TISZTVISELŐI AZ EGYESÜLET VÁLASZTMÁNYÁBA KÉPVISELŐKKÉNT KIKÜLDÖTTEK.

Auer Géza
a Könyves Kálmán r. t. cégvezetője.

Benedict Miksa
a Magyar tudakozódó egyeslet
iroda-főnöke.

Borsos Sándor
a Haas F. és Fiai r. t. tisztviselője.

Deixner Adolf
a Szent Lukács-fürdő r. t. tisztv.

Gyulai Andor

Hubert Emil
a Magyar fém- és lámpaárúgyár
cégvezetője.

Illés Gusztáv
a Hofherr és Schrantz és Clayton
Shuttleworth r. t. főpénztárosa.

Kende Sándor
a Magyar petróleumipar r. t. fő-
könyvelője.

Koltai Mátyás
a Magyar aszfalt r. t. h. igazgatója.

Korvinyi Adolf
a Perlesz sertésvágó főtisztv.

Küzdy Arthur
a Ferenc-csatorna r. t. főpénz-
tárosa.

Lasswitz Kálmán
az Athenaeum r. t. h. igazgatója.

Molnár Imre
a Révai Testvérek r. t. igazgatója.

Müller Pál ifj.
a Gschwindt-gyár r. t. igazgatója.

Neuhold József
a Pátia r. t. főkönyvelője.

Panda Vince
a Schopper J. G. cég cégvezetője.

Pór Hugó
a Bihar-Szilágyi olajipar r. t. tisztv.

Pserhofer Arnold
a Beimel és Fia cég cégvezetője.

Romoda Ferenc
a Bndapesti ipar- és keresk.
munkaközv. int. iroda-vezetője.

Seltenreich Kornél
a Budapesti ált. vill. r. t. főtitkára.

Stanga József
az Alfa Separator r. t. cégvezetője.

Vállas Lajos
a Franklin-társulat h. igazgatója.

Balázs Simon
a Fiumei nyilv. raktár r. t. tiszt-
viselője, Fiume.

Bogdán Arthur
a Háromszéki takptár r. t. vezér-
igazgatója, Sepsiszentgyörgy.

Fest Oszkár
a Kassai népbank vez. igaz., Kassa.

Guist Gusztáv
a Verseci takarékp. titkára, Versec.

Meister Adolf
a Felmayer-gyár r. t. cégvezetője,
Székesfehérvár.

Novotny Cornél
a Hengermalom r. t. cégvez., Vác.

Pető Bertalan
a Bars megyei népbank vezér-
igazgatója, Aranyosmarót.

Pollák Ignác
a Forgalmi bank r. t. főtiszt-
viselője, Fiume.

Rochlitz Arthur
az Ipar- és keresk. bank h. igaz-
gatója, Debreczen.

Szirmay Jenő
a Kühne E. r. t. cégvezetője, Moson.

Uxa J. Károly
a Sárkány I. Károly örökösei cég
cégvezetője, Csetnek.

AZ EGYESÜLET VIDÉKI VÁLASZTMÁNYAI:

ARAD:
Elnök: Sohlmann Márton
az Andrányi Károly és Fiai cég
cégvezetője

BRÁD:
Elnök: Török Arthur dr.
a Rudai 12 apostolbánya fő-
orvosa

DEBRECZEN:
Elnök: Székely Albert
a Gazd. takarékpénztár vezér-
igazgatója

FIUME:
Elnök: Lampel Béla
a Fiumei nyilvános raktár r. t.
igazgatója

GYŐR:
Elnök: Weisz Hugó
Back Hermann győri henger-
malmának igazgatója

KASSA:
Elnök: Klimkovics Elemér
a Kassai takarékpénztár h. igaz-
gatója

KOLOZSVÁR:
Elnök: Ferenczy Gyula
a Mezőgazdasági bank és taka-
rékpénztár r. t. vezérigazgatója

MISKOLCZ:
Elnök: Tury József
az Erzsébet-fürdő r. t. igazg.
Társelnök: Marusák Károly
a Ker. munkásbiztosító pénztár
igazgatója

NAGYKÁROLY ÉS VIDÉKE:
Elnök: Sternberg Jenő
a Központi takarékpénztár igazg.

NAGYVÁRAD:
Elnök: Reményi Vilmos
Kiss Dávid és társa cégben

NAGYKANIZSA:
Elnök: Rosenberg Oszkár
a Segélyegylet szövetkezet fő-
tisztviselője

PÉCS:
Elnök: Valkó Béla
a Pécsi irod. és könyvnyomda
r. t. igazgatója

POZSONY:
Elnök: Bátorffy Sándor
a Pozsonyi ált. takarékpénztár
főtisztviselője

ROZSNYÓ ÉS VIDÉKE:
Elnök: Gintner Bálint
uradalmi erdőgondnok, Rozsnyó

RUTTKA ÉS VIDÉKE:
Elnök: Vadnay Károly
a Ksod. fogy. szöv. főtisztviselője

SOPRON:
Elnök: Becht Rezső
a Soproni takaré- és kölcsön-
egylet főtisztviselője

SZEGED:
Elnök: Rosenberg János
a Szegedi hitelbank r. t. vezér-
igazgatója

SZOMBATHELY:
Alelnök: Szász Béla
a Vasvármegyei elektromos mű-
vek r. t. ügyvivő-igazgatója

TEMESVÁR:
Elnök: Sztamoray János
a Temesvári I. takarékpénztár
vezérigazgatója

VERSECZ:
Elnök: Andrejovits Antal
a Takaré- és előlegegyelet
irodafőnöke

Országos Széchényi Könyvtár

AZ EGYESÜLET MOSTANI TISZTVISELŐINEK NÉVSORA.

(1914. ÉVBEN.)

Ügyv.-igazgató	Meisl Gusztáv	Tisztviselők	Rechnitz Oszkár
Titkár	Weiner Sándor	»	Pechacsek Anna
Könyvelő	Ormós Ernő	»	Grünwald Kata
Pénztáros	Sternberg Imre	»	Oticán Franciska

Az Egyesület matematikusa: Bogyó Samu, kir. tan., a bpesti keresk. akad. ny. tanára.
Jogtanácsos: Fraenkel Sándor dr., ügyvéd. Főorvos: Braun Sándor dr., egyet. orvostudor.

AZ ELSŐ TISZTIKAR NÉVSORA.

(1894/95. ÉVBEN.)

Ügyv. igazgató	Meisl Gusztáv	Az Egyesület matematikusa: Bogyó Samu,
Titkár	Gerő Mór	kir. tanácsos, a budapesti kereskedelmi
Tisztviselő	Freund Sándor	akadémia rendes tanára.

SZEMELVÉNYEK AZ ALAPSZABÁLYOKBÓL.

I.

5. §. Az Egyesületbe rendes tagul felvehető minden, a magyar szent korona országai, valamint Bosznia és Hercegovina területén székelő pénz- vagy biztosító-intézet, az állam vagy törvényhatóságok vagy magánosok által fenntartott intézetek, testületek és üzemek, kereskedelmi, ipari vagy mezőgazdasági vállalat, egyén, cég vagy testület tisztviselője vagy egyéb alkalmazottja, de ha külföldön van alkalmazva, magyar honosnak kell lennie. Felvehető továbbá külföldi cégek alkalmazottja is, ha állandóan a magyar szent korona országában vagy Bosznia- és Hercegovinában tartózkodik. Rendes tagul felvehető az előbb felsoroltaktól eltérő foglalkozású egyén is, de ennek felvételét csak az igazgatóság tagjainak legalább kétharmada jelenlétében szótöbbséggel lehet elhatározni.

Az Egyesület átvehet meglévő nyugdíjpénztárakat is, illetőleg ezek tagjait és vagyonát esetről esetre a jelen alapszabályokban lefektetett alapelvek alapján, de csak olyképpen, hogy az átvétel az Egyesület matematikai mérlegére hátránnyal ne járjon.

4. §. Alapító tagja az Egyesületnek az, ki az Egyesület vagyonához egyszersmindenkorra legalább 500 koronával hozzájárul, mely összeg legfeljebb két év alatt két egyenlő részletben is befizethető.

5. §. Pártoló tag az, aki magát legalább 6 évi időtartamra évenként legalább 25 korona befizetésére kötelezi. A pártoló tagok járuléka az Egyesület vagyonához csatoltatnak.

11. §. A biztosítható legkisebb ellátási összeg 600, a legnagyobb összeg 7000 korona, de a »G« táblázat szerint csak 3000 korona. Több díjtáblázat szerinti ellátás összegei feltétlenül együttesen vétetnek számításba és a 7000 koronát felül nem haladhatják.

18. §. Ha a tag díjhátralékban nincs, az ellátási összeget a 11. §-ban megjelölt határig felemelheti (felemelés) vagy az ellátást 20 éves koráig visszamenőleg ki is terjesztheti (kiterjesztés).

Úgy a felemelés, mint a kiterjesztés elfogadása tárgyában az igazgatóság az általa kijelölt orvos vagy orvosok jelentése alapján végérvényesen határoz. Az orvosi vizsgálat költségeit a tag viseli.

II.

A BIZTOSÍTÁS MÓDOZATAINAK ÉS FELTÉTELEINEK KIVONATOS ISMERTETÉSE.

TÁBLÁZATOK VEGYES (SAJÁT ÉS ÖZVEGYI) ELLÁTÁSRA.

A) TÁBLÁZAT.

Befizetési időtartam: a járandóság élvezete megkezdéséig, de legfeljebb 40 befizetett tagsági teljes év.

Várakozási idő: 10 év, 7 vagy ennél több év visszaható megvásárlása esetén 3 év.

I. Ellátás a tag részére.

1. Munkaképtelenségi járadék:

a) a tag 10 évi tagság és tagdíjbefizetés után beállott munkaképtelensége esetére az ellátásul biztosított összeg évi 40%-át kapja;

b) emelkedés minden további befizetett teljes év után az ellátásul biztosított összeg évi 2—2%-a.

2. Feltétlen nyugdíjjogosultság (aggkori járadék) 40 év után a biztosított teljes összegre évenként.

3. Feltételes nyugdíjjogosultság 20 évi teljes befizetés és tagság után oly tag részére, aki 60 éves korát betöltötte és állását elvesztette, a tagsági éveinek megfelelően 1. b) pont szerint számított nyugdíjra mindaddig, amíg keresete nincs.

4. A tag végkielégítése. A várakozási időn belül beállott munkaképtelenség esetében az egyesület a tagnak az általa befizetett tiszta tagdíjat kamat nélkül visszatéríti.

II. Ellátás a tag özvegye és árvái részére.

1. Özvegyi járadék. Ha a tag a várakozási idő letelte után bármikor elhalálozik, az igényjogosult özvegy az ellátásul biztosított teljes összeg évi 40%-át kapja özvegyisége idején át.

2. Nevelési járadék. Minden teljesen árván visszamaradt törvényes leszármazó gyermek, ha atyja tag-ságának várakozási ideje letelte után meghal, 18 éves koráig (a korábban férjhezment leánygyermeket kivéve) évi 240 K nevelési járadékot kap.

3. Hátramaradottak végkielégítése. Ha a tag a vára-kozási időn belül hal el, a befizetett tiszta tagdíj kamat nélkül az özvegynek, vagy ha nincs, 18 éven aluli nem teljeskorú teljes árváinak visszafizetetik.

Díjak a tagnak és nejének a belépés idejében való korához képest 11%—17%-ig.

C) TÁBLÁZAT.

Befizetési időtartam a járandóság élvezete megkezdéséig, de legfeljebb a tag 60 éves korának betöltéséig. Várakozási idő, mint A) táblázatnál.

Ellátás a tag részére:

1. a) b) és 3. pont teljesen az A) táblázat szerint.
2. Feltétlen nyugdíjjogosultság (agggkori járadék):
a) 40 teljes évi befizetés után a teljes évi ellátási alapösszegre élethossziglan;
b) 60 éves korban a biztosított összeg annyi száza-lékára, amennyi a befizetett teljes tagsági évek-nek az 1. b) pont szerint számítva megfelel.

Ellátás az özvegy és árvák részére mindenben ugyanaz, mint az A) táblázatnál.

Díjak: a tagnak és nejének a belépés idejében való korához képest 11'90 százaléktól följebb.

E) TÁBLÁZAT.

Befizetési időtartam: a járandóság élvezete megkezdéséig, de legfeljebb 34 befizetett tagsági teljes év.

Várakozási idő: egészen mint A) táblázatnál.

1. Ellátás a tag részére.

1. a) pont, mint A) táblázatnál.

b) emelkedés minden további befizetett teljes év után az ellátásul biztosított összeg évi $2\frac{1}{8}$ — $2\frac{1}{4}$ %-a.

2. Feltétlen nyugdíjjogosultság (agggkori járadék) 34 év után a befizetett teljes összegre évenként.

3. A tag végkielégítése, mint az A) táblázatnál.

II. Ellátás a tag özvegye és árvái részére.

Mindenben ugyanaz, mint az A) táblázatnál.

Díjak: a tagnak és nejének a belépés idejében való korához képest 13'60—17'35%-ig.

TÁBLÁZATOK KIZÁRÓLAG A SAJÁT ELLÁTÁSRA.

B) TÁBLÁZAT.

Befizetési időtartam, várakozási idő és a tag részére való ellátás a 3. pont kivételével, mely kimarad, egészen mint A) táblázatnál.

Díjak: a tag belépési korához képest 6'15—7'35%-ig.

D) TÁBLÁZAT.

Befizetési időtartam, várakozási idő és tag részére való ellátás mindenben ugyanaz, mint a C) táblázatnál.

Díjak a tag belépési korához képest 7'35 százalék-tól feljebb.

F) TÁBLÁZAT.

Befizetési időtartam, várakozási idő és a tag részére való ellátás mindenben ugyanaz, mint az E) táblázatnál.

Díjak a tag belépési korához képest 7'75%—12'25%-ig.

TÁBLÁZAT ÖZVEGYI ELLÁTÁSRA A TAG SAJÁT ELLÁTÁSA NÉLKÜL.

G) TÁBLÁZAT.

Várakozási idő: mint A) táblázatnál.

Befizetési időtartam: a díjak addig fizetendők, míg mind a két házastárs életben van.

Ellátás a tag özvegye részére.

Özvegyi járadék. Ha teljes 10 évi tagság és tagdíjbefizetés után a tag meghal, az ezen táblázat szerint biztosított özvegye kapja élethossziglan az ellátási összeget.

Ha az ekként biztosított nő a férj életében meghal vagy a házasság törvényesen felbontatik, a további díjfizetés és az ezen ellátással szerzett özvegyi járadék-igény végleg megszűnik. A házasság felbontása esetében a tiszta (netto) díjtartalék 90 százaléka a tagnak a felbontást követő három hónap leteltével visszafizetetik.

Amennyiben a tag azt kívánja, hogy 10 éven belül történt halála esetében a befizetett tiszta tagdíj kamat nélkül özvegyének visszafizetessék, a tag az alább felsorolt díjak évi négy százalékát pótdíjként fizeti. A pótlékot a tag 10 év után is mindaddig tartozik fizetni, amíg ezen ellátásra a díjfizetés kötelezettsége fennáll.

Kilépés, áttérés nem lehetséges.

Díjak a tagnak és nejének a belépés idejében való korához képest évi 9'8%—22'30%.

21894.

Országos Széchényi Könyvtár